

Malamalama le tagata ilona tulaga agasala

Loia se tasi!

*Lefaia o lea tatalo faato'a faatauaina lea tatalo ina ua fai ma faailoga agasala ua
mao iauama e mana'omia eiale faaolataga?*

*"Muamua o lea tatalo e faia e le tagata ... tulaga agasala o tagata uma. Ua
ta'utino mai lefaapea ona tusia leai se amiotonu leai lava se tasi loo ta'u manino."
(Jesaya 11:6, 9)*

Tagata

Bob Thiel, Ph.D.

Malamalama le tagata ilona tulaga agasala

Loina se tasi!

Tagata Bob Thiel, Ph.D.

Faatogamo ©2016|2017|2018|2019|2022 mantha eo re tsoanetseng. Butloisisa 1.5. sitisang ho kopana le Toetu mainai maua faamaonia ainaona semelo le ka boikhetlo, 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornia, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Kodèl Ìmonija negali isepreستی savo problemu?

Pe e te iloa o mea nuamua ma mea mulimuli o loo ta'ua i le Tusi Paia na tala'ia e Iesu malamalama le tagata ilona tulaga agasala?

Fantatrao ve fa ny Fanjakan' Andriamanitra no nanantitranteran' ny apostoly sy ireo vao lohany nanaraka azy?

Ar Dievo karalystè yra Jèzus asmuo? Ar Dievo karalystè Jèzus gyvena savo gyvenimà mumpse dabar? Ar Dievo karalystè yra kobia nors būsima tikroji Karalystè? Ar tikite tuo, ko moko Biblija?

O le a le malo? O le ā tonu lava le Malo o le Atua? O le ā le a'oa'oga a le Tusi Paia? O le ā na a'oa'o e le ulua'i lotu Kerisiano?

Fantatrao ve fa tsy ho tonga ny farany naha tsy efa torina amin' izao tontolo izao ny Fanjakan' Andriamanitra ho vavolombelona?

Nuotraukoje ant priedinio viršelio pavaizduotas ėriukas, gultintis su vilku, kurį sudaro Burdine spauda ir grafika. Nuotrauka ant galinio viršelio yra originalaus Dievo bažnyčios pastato Jeruzalėje dalis, kurtą 2013 m. padarė daktaras Bobas Thielis.

LEIQAUAUMA

1. *Lenei lalolagi i se olaga amiotonu ma le le pona?*
2. *Halalela ebile okokile meo lokeloa keho ahlola sebe?*
3. *Na tsela le netele bophelo hahomotho ea ka tlang shoetse
sefapanong?*
4. *Kreste utloiso e bohloko hang kabaka talibe eena e lokileng?*
5. *Horea tsebe hore tlisa ho Molimo otsohile bafung leng eenea
teletsoeng lefu*
6. *Potsong ea rōnaka tseba joang bonnete ba hore ketla fela ke
ree leholimong...*
7. *Bohlebele amohetseng leba neile tokelo*

Mohela bophelo bosa feleng

1. *Lenai lalolagi i se olaga amiotonu ma le le pona?*

Pasaulis susiduria su daugybe problemų.

Daugelis žmonių yra alkani. Daugelis žmonių yra prislėgti. Daugelis žmonių susiduria su skurdu. Daugelis tautų turi didelį skolų. Vaikai, įskaitant dar negimusius, patiria prievartą. Vaistams atsparios ligos kelia nerimą daugeliui gydytojų. Didžiųjų pramonės miestų oras yra per daug užterštas, kad būtų sveikas. Įvairūs politikai grasina karu. Teroro išpuoliai nuolat vyksta.

Ar pasaulio lyderiai gali išspręsti problemas, su kuriomis susiduria žmonija?

Daugelis taip mano.

Nauja visuotinė darbotvarkė

2015 m. rugsėjo 25 d., po Vatikano popiežiaus Pranciškaus pagrindinės kalbos, 193 Jungtinių Tautų (JT) šalys balsavo už tai, kad įgyvendintų 17 tvaraus vystymosi tikslų, kurie kartais buvo vadinami Naująja visuotine Agenda. Štai 17 JT tikslų:

1 tikslas. Visur panaikinti visų formų skurdą

2 tikslas. Panaikinti badą, užtikrinti aprūpinimą maistu ir geresnę mitybą bei skatinti tvarų žemės ūkį

3 tikslas. Užtikrinti sveiką gyvenimą ir skatinti visų amžiaus grupių gerovę

4 tikslas. Užtikrinti įtraukų ir teisingą kokybišką švietimą ir skatinti mokymosi visą gyvenimą galimybes visiems

5 tikslas. Pasiekti lyčių lygybę ir suteikti galų visoms moterims ir mergaitėms

6 tikslas. *Ūztikrinti vandens ir sanitarijos prieinamumą ir tuarų valdymą visiems*

7 tikslas. *Ūztikrinti prieinamą, patikimą, tvarią ir šiuolaikišką energiją visiems*

8 tikslas. *Skatinti tuarų, integracinį ir tuarų ekonomikos augimą, visišką ir produktyvų užimtumą ir padarų darbą visiems*

9 tikslas. *Sukurti atsparią infrastruktūrą, skatinti integracinę ir tvarią industrializaciją ir skatinti naujoves*

10 tikslas. *Sumažinti nelygybę šalių viduje ir tarp jų*

11 tikslas. *Padaryti miestus ir žmonių gyvenvietes įtraukias, saugias, atsparias ir tvarias*

12 tikslas. *Ūztikrinti tvaraus vartojimo ir gamybos modelius*

13 tikslas. *Imtis skubių veiksmų kovojant su klimato kaita ir jos padariniais*

14 tikslas. *Įsisaugoti ir tvariai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius darniam vystymuisi*

15 tikslas. *Apsaugoti, atkurti ir skatinti tuarų sausumos ekosistemų naudojimą, tvariai valdyti miškus, kovoti su dykumėjimu, sustabdyti ir sustabdyti žemės degradaciją bei sustabdyti biologinės įvairovės nykimą*

16 tikslas. *Skatinti taikias ir įtraukias visuomenės siekiant tvaraus vystymosi, suteikti visiems galimybę kreiptis į teismą ir kurti veiksmingas, atskaitingas ir įtraukias institucijas visais lygiais.*

17 tikslas. *Stiprinti įgyvendinimo priemones ir atgaiivinti pasaulinę partnerystę siekiant tvaraus vystymosi*

Ši darbotvarkė turėtų būti visiškai įgyvendinta iki 2030 m. ir dar vadinama 2030 m. Darnuaus vystymosi darbotvarkė. Juo siekiama išspręsti negalavimus, su kuriais susiduria žmonija, pasitelkiant reguliavimą, švietimą ir tarptautinį bei tarpreliginį bendradarbiavimą. Nors daugelis jos tikslų yra geri, kai kurie metodai ir tikslai yra blogi (plg. Pradžios 3:5). Ši darbotvarkė taip pat atitinka popiežiaus Pranciškaus encikliką Laudato Si.

„ Naujoji visuotinė darbotvarkė“ galėtų būti vadinama „Naujoji katalikų darbotvarkė“, nes žodis „katalikiškas“ reiškia „visuotinis“. Popiežius Pranciškus paskelbė įvaikinimą

Naujosios visuotinės darbotvarkės „svarbus vilties ženklas“.

Tešiant JT susitarimą, 2015 m. gruodžio mėn. Paryžiuje įvyko susitikimas (oficialiai pavadintas 21-oji JT bendrosios klimato kaitos konvencijos šalių konferencija). Popiežius Pranciškus taip pat gyrė šį tarptautinį susitarimą ir patarė tautoms „atsargiai sekti būsimu keliu ir nuolat stiprėjant solidarumo jausmui“.

Beveik visos pasaulio valstybės sutiko su Paryžiaus susitarimais, kurie turėjo konkrečius aplinkosaugos tikslus ir finansinius įsipareigojimus. (Tuomet JAV prezidentas Barackas Obama 2016 m. pasirašė dokumentą, įpareigojantį JAV tai daryti, bet 2017 m. JAV prezidentas Donaldas Trumpas pareiškė, kad JAV NEPRIIMS sutartų Paryžiaus susitarimų. Tai sukėlė tarptautinį pasipiktinimą ir padėjo izoliuoti JAV iš Europos ir daugelio kitų pasaulio šalių.) Popiežius Pranciškus vėliau pareiškė, kad žmonija „nukris“, jei nepadarys pokyčių, susijusių su klimatu.

Nors niekas nenori kučpuoti užterštu oru, badauti, nuskursti, būti pavojuje ir pan., ar žmonių bandymai Jungtinių Tautų 2030 m. darbotvarkės tikslai ir (arba) Paryžiaus susitarimai išspręs žmonijai kylančias problemas?

Jungtinių Tautų rekordas

Jungtinės Tautos buvo suformuotos ir įsteigtos 1945 m. spalio 24 d., po Antrojo pasaulinio karo, siekiant užkirsti kelią kitam tokiam konfliktui ir stengtis skatinti taiką pasaulyje. Įsteigimo metu JT turėjo 51 valstybės narę; dabar yra 193.

Nuo tada, kai susikūrė Jungtinės Tautos, visame pasaulyje kilo šimtai, jei ne tūkstančiai konfliktų, bet mes dar neturėjome to, ką būtu galima apibūdinti kaip Trečiąją pasaulinį karą.

Kai kurie mano, kad tarptautinis bendradarbiavimas, kaip teigia Jungtinės Tautos, kartu su tarpreligine ir ekumenine darbotvarka, kurią bando skatinti popiežius Pranciškus ir daugelis kitų religinių lyderių, atneš taiką ir klestėjimą.

Tačiau Jungtinių Tautų pasiekimai tai padaryti nebuvo geri. Be daugybės ginkluotų konfliktų nuo Jungtinių Tautų susikūrimo, keli milijonai yra alkani, pabėgėliai ir (arba) beviltiškai skursta.

Daugiau nei prieš dešimtmetį Jungtinės Tautos nusprendė įgyvendinti savo Tūkstantmečio vystymosi tikslus. Ji turėjo aštuonis „plėtros tikslus“, tačiau tai nepavyko, net ir pačios JT teigimu. Taiigi 2015 m. buvo patvirtinti vadinamieji „17 darnaus vystymosi tikslų“. Kai kurie nusiteikę optimistiškai. Kai kas tai laiko utopine fantazija.

Kalbant apie utopiją, 2016 metų gegužės 6 dieną popiežius Pranciškus sakė svajojantis apie humanišką Europos utopiją, kurią jo bažnyčia galėtų padėti pasiekti tam Žemynui. Tačiau popiežiaus sapnas taps košmaru (plg. Apieškimu 18).

Gali būti šiek tiek bendradarbiavimo ir sėkmės, bet...

Merriam Webster's Dictionary teigia, kad utopija yra „įsivaizduojama vieta, kurioje vyriausybė, įstatymai ir socialinės sąlygos yra tobulos“. Biblija moko, kad Žmonija negali pati išspręsti savo problemų:

²³ Viešpatie, aš žinau, kad Žmogaus kelias nėra jo paties. Ne Žmogus, kuris eina, kad nukreiptų savo žingsnius. (Jeremijo 10:23, NKJV, jei nenurodyta kitaip)

Biblija moko, kad tarptautinis bendradarbiavimas žluos:

¹⁶ Jų keliuose yra sunaikinimas ir vargas; ¹⁷ Ir taikos kelio jie nežino. ¹⁸ Jų akyse nėra Dievo baimės. (Romiečiams 3:16-18)

Tačiau daugelis žmonių siekia savo požiūrio į utopinę visuomenę ir netgi kartais bando įtraukti religiją. Tačiau beveik niekas nenori eiti vieno tikrojo Dievo keliais. Tai nereiškia, kad nebus pažangos siekiant kokių nors Jungtinių Tautų ar Vatikano tikslų. Bus ir šiekių tokių (o daugelis tikslų yra geri), taip pat ir nesėkmių.

bus susitarta ir patvirtinta tam tikra tarptautinė taikos sutartis (Danieliaus 9:27). Kai taip atsitiks, daugelis bus klaidingai linkę manyti, kad žmonija sukurs taikesnę ir utopiškesnę visuomenę.

Daugelį priims tokia tarptautinė „utopinė pažanga“ (plg. Ezechielio 13:10), taip pat įvairūs ženklai ir stebuklai (2 Tesalonikiečiams 2:9-12). Tačiau Biblija sako, kad tokia taika netęsis (Danieliaus 9:27; 11:31-44), nepaisant to, ką vadovai tvirtina (1 Tesalonikiečiams 5:3; Izaijas 59:8).

Mintis, kad be Jėzaus (plg. Jono 15:5; Mato 24:21-22), žmonija gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3-10).

Jei tik žmonija visiškai nepažęgi iš tikrųjų įgyvendinti utopijos, ar įmanoma bet kokia utopija?

Taip.

Dievo Karalystė padarys šią planetą, o vėliau ir visą amžinybę, fantastiškai geresnę.

2. Halalela ebile olokile meo lokeloa keho ahlola sebe?

Biblija moko, kad utopinè uisuumenè, uadinama Dievo karalyste, pakeis Žmonų uyriausybes (Danieliaus 2:44; Apreiškimo 11:15; 19:1-21).

Kai Jėzus pradėjo savo viešąją veiklą, Jis pradėjo skelbdamas Dievo Karalystės Evangeliją. Štai ką Markas pranešė:

¹⁴ Po to, kai Jonas buvo pasodintas į kalėjimą, Jėzus atvyko į Galilėją, skelbdamas Dievo karalystės evangeliją ¹⁵ ir sakydamas: „Atėjo laikas, ir Dievo karalystė priartėjo. Atgailaukite ir tikėkite Evangelija“ (Markaus 1:14-15).

Terminas evangelija kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip euangelion, ir reiškia „gera žinia“ arba „geroji naujiena“. Naujajame Testamente anglišką žodis „karalystė“, susijęs su Dievo karalyste, minimas maždaug 149 kartus NKJV ir 151 kartą Douay Rheims Biblijoje. Jis kilęs iš graikų kalbos žodžio, transliteruoto kaip basileia, kuris reiškia karališkosios nuosavybės taisyklę arba karalystę.

Žmonų karalystės, kaip ir Dievo karalystė, turi karalių (Apreiškimo 17:14), jos apima geografinę sritį (Apreiškimo 11:15), jos turi taisykles (Įžaijo 2:3-4; 30:9) ir subjektai (Lk 13:29).

Štai pirmasis viešas Jėzaus mokymas, kurį užrašo Matas:

²³ Jėzus vaikščiojo po visą Galilėją, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės Evangeliją (Mato 4:23).

Matthew taip pat įrašo:

³⁵ Tada Jėzus apėjo visus miestus ir kaimus, mokydamas jų sinagogose, skelbdamas karalystės evangeliją (Mt 9, 35).

Naujasis Testamentas rodo, kad Jėzus viešpataus amžinai:

³³ *Jis viešpataus Jokūbo namams per amžius, ir Jo karalystei nebūs galo (Lk 1, 33).*

Lukas rašo, kad Jėzaus atsivystas tikslas buvo skelbti Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, ko Jėzus mokė:

⁴³ *Jis tarė jiems: „Aš turiu skelbti Dievo karalystę ir kitiems miestams, nes tam esu siųstas“ (Lk 4, 43).*

Ar jūs kada nors girdėjote, kad tai pamokslauja? Ar kada nors supratote, kad Jėzaus siunčiamas tikslas buvo skelbti Dievo karalystę?

Lukas taip pat rašo, kad Jėzus nuėjo ir skelbė Dievo karalystę:

¹⁰ *Sugrįžę apaštalai papasakojo Jam viską, ką buvo padarę. Tada Jis paėmė juos ir pasiūlymo atskirai į apleistą vietą miestui, vadinamam Betsaida. "Bet tai sužinojusios minios sekė Jį. Jis priėmė juos ir kalbėjo jiems apie Dievo karalystę (Lk 9, 10-11).*

Jėzus mokė, kad Dievo karalystė turi būti didžiausias prioritetas tiems, kurie seka Juo:

³³ *Bet pirmiausia ieškokite Dievo karalystės ir Jo teisumo (Mato 6:33).*

³¹ *Bet ieškokite Dievo karalystės, ir visa tai bus jums pridėta. ³² Nebijok, mažoji kaimene, nes tavo Tėvas nori duoti tau karalystę (Lk 12, 31-32).*

Krikščionys PIRMAI TURŲ IEŠKOTI Dievo Karalystės. Jie tai daro savo prioritetu gyvendami taip, kaip Kristus norėdų gyventi ir laukti Jo sugrįžimo ir karalystės. Tačiau dauguma išpažįstančiųjų Kristų ne tik kad pirmiausia neieško Dievo Karalystės, bet net nežino, kas tai yra. Daugelis taip pat klaidingai tiki.

kad īsitraukimas ī pasaulinē politikā yra tai, ko Dievas tikisi iš krikščionių. Nesuprassdami Dievo karalystės, jie to nesupranta

gyventi taip, kaip turėtu, arba suprasti, kodėl Žmonija tokia ydinga.

Taip pat atkreipkite dėmesį, kad karalystė bus duota mažai kaimeni (plg. Romiečiams 11:5). Norint būti tikros mažos kaimenės dalimi, reikia nuolankumo.

Dievo Karalystė Žemėje dar neįkurta

Jėzus mokė, kad Jo pasekėjai turėtu melstis, kad ateitų karalystė, todėl jie dar jos neturi:

^{976e} *mūsų danguje, tebūnie šventas Tavo vardas. 10 Ateik tavo karalystė. Tebūnie tavo valia (Mato 6:9-10).*

Jėzus išsiuntė savo mokinius skelbti Dievo karalystės:

¹ *Tada Jis susaukė savo dvylika mokinių ir suteikė jiems galią bei valdžią prieš visus demonus ir gydyti ligas. ² Jis pasiuntė juos skelbti Dievo karalystės (Lk 9:1-2).*

Jėzus mokė, kad tik Jo buvimas nėra karalystė, nes tada karalystė nebuvo įkurta Žemėje, todėl Jis padarė tai, ko Jis tada savo vardu neišvarė demonų:

²⁸ *Bet jei aš išvarsiu demonus Dievo Duasia, tikrai Dievo karalystė atėjo pas jus (Mato 12:28).*

Tikroji karalystė yra ateityje – jos nėra ir dabar, kaip rodo Markas:

⁴⁷ *Ir jei tavo akis veda tave į nuodėmę, išlupk ją. Geriau viena akimi įeiti į Dievo karalystę, o ne dviem akimis būti įmestam... (Markaus 9:47).*

²³ Jēzus apsidarīnē ir tarē savo mokiniams: „Kaip sunku tiems, kurie turi turēt, patekti į Dievo karalystę!“ ²⁴ Ir mokiniai stebėjosi Jo žodžiais. Bet Jėzus vėl atsiliepė ir jiems tarė: „Vaikai, kaip sunku tiems, kurie pasitiki turtais, patekti į Dievo karalystę!“ ²⁵ Lengviau kupranugariumi išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliui patekti į Dievo karalystę“ (Mk 10, 23–25).

²⁵ Jš tiesų sakau jums: daugiau nebegersiu iš vynmedžio vaisių iki tos dienos, kai gersiu jį nauju Dievo karalystėje“ (Mk 14, 25).

⁴³ Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Morkaus 15:43).

Jėzus mokė, kad karalystė dabar nėra šio pasaulio dalis:

³⁶ Jėzus atsakė: „Mano karalystė ne iš šio pasaulio. Jei Mano karalystė būtų iš šio pasaulio, mano tarnai kovotų, kad nebūčiau atiduotas žydams, bet dabar mano karalystė ne iš čia“ (Jono 18:36).

Jėzus mokė, kad karalystė ateis po to, kai jis grįš kaip jos Karalius:

³⁷ Kai ateis Žmogaus Sūnus savo šlovėje ir su Juo visi šventieji angelai, tada Jis atsisės savo šlovės soste. ³² Visos tautos bus surinktos Jo akivaizdoje, ir Jis atskirs jas viena nuo kitos, kaip ganytojas atskiria savo avis nuo ožių. ³³ Jis pastatys avis dešinėje, o ožius kairėje. ³⁴ Tada karalius sakys esantiems dešinėje: 'Atėikite, mano Tėvo palaiminti, paveldėkite karalystę, jums paruoštą nuo pasaulio sukūrimo (Mato 25:31–34).

Kadangi Dievo karalystės čia nėra, tikros utopijos pamatysime tik tada, kai ji bus įkurta. Kadangi dauguma nesupranta Dievo karalystės, jie nesupranta, kaip veikia Jo mylinti valdžia.

Dievo karalystē neateis, „kol neįeis pagonių pilnatvė“ (Romiečiams 11:25), o to dar neįvyko.

Kokia, pasak Jėzaus, karalystė?

Jėzus pateikė keletą paaiškinimų, kas yra Dievo Karalystė:

²⁶ Ir jis pasakė: „Dievo karalystė yra tarsi žmogus, kuris išbarstytą sėklą žemėje, ²⁷ ir naktį miegotų, o dieną pakiltų, o sėkla sudygtų ir augtų, jis pats nežino, kaip. ²⁸ Nes žemė pati duoda derlių: pirma ašmenys, paskui galva, o paskui pilni grūdai galvoje. ²⁹ O kai javai sunoksta, jis tuoj pat įdeda pjautuvą, nes atėjo pjūtiis“ (Markaus 4:26-29).

¹⁸ Tada jis tarė: „Į ką panaši Dievo karalystė? Ir su kuo lyginsiu? ¹⁹ Jis panašus į garstyčią sėklą, kurią žmogus paėmė ir įdėjo į savo sodą, jis išaugo ir tapo dideliu medžiu, o jo šakose lizdus sukiojo padangų paukščiai“. ²⁰ Ir vėl Jis tarė: „Su kuo aš palyginsiu Dievo karalystę? ²¹ Jis panašus į raugą, kurį moteris ėmė ir paslėpė trijuose saikuose miltų, kol viskas įrūgo“ (Lk 13, 18-21).

Šie palyginimai rodo, kad iš pradžių Dievo karalystė yra gana maža, bet ji tampa didelė.

Lukas taip pat įrašė:

²⁹ Jie ateis iš rytų ir vakarų, iš šiaurės ir pietų ir susės Dievo karalystėje (Lk 13, 29).

Taiigi Dievo Karalystė turės žmonių iš viso pasaulio. Tai neapsiribos tiems, kurie turi izraelitų protėvius arba tam tikras etnines grupes. Žmonės iš visų pusių susės šioje karalystėje.

Luko 17 ir Karalystė

Luko 17:20-21 kai kuriuos glumina. Tačiau prieš pradėdami tai pastebėkite, kad žmonės iš tikrųjų valgys Dievo karalystėje:

¹⁵ „Palaimintas, kuris valgys duoną Dievo karalystėje! (Luko 14:15).

Kadangi žmonės (ateityje) valgys Dievo karalystėje, tai nėra tiesiog kažkas, kas dabar jų širdyse atidedama, nepaisant neteisingų Luko 17:21 vertimų / nesusipratimų, kurie rodo priešingai.

Luko 17:20–21 Moffatto vertimas gali padėti kai kuriems suprasti:

²⁰ Fariziejų paklaustas, kada ateis Dievo karalystė, jis jiems atsakė: „Dievo karalystė ateina taip, kaip tikiesi ją pamatyti.“ ²¹ Niekas nesakys: „Štai“ arba „Štai“, nes Dievo karalystė dabar yra tarp jų“. (Lk 17:20-21, Moffatt; taip pat žr. NASB ir ESV vertimus)

Atkreipkite dėmesį, kad Jėzus kalbėjo neatsivertusiems, kūniškiems ir veidmainiškiems fariziejams. Jėzus „atsakė jiems“, – tai buvo fariziejai, kurie Jėzui uždavė klausimą. Jie atsisakė jį atpažinti.

Ar jie buvo BĄLŪČIŲ? Ne!

Jėzus taip pat nekalbėjo apie bažnyčią, kuri netrukus bus įsteigta. Taip pat Jis nekalbėjo apie jausmus mintyse ar širdyje.

Jėzus kalbėjo apie savo karalystę! Fariziejai neklaušinėjo Jo apie bažnyčią. Jie nieko nežinojo apie bet kurią Naujojo Testamento bažnyčią, kuri netrukus bus pradėta kurti. Jie neklaušė apie gražius jausmus.

Jei kas nors mano, kad Dievo karalystė yra BĄLŪČIA – o Dievo Karalystė buvo fariziejų „viduje“, – ar BĄLŪČIA buvo fariziejų viduje? Akivaizdu, kad ne!

Tokia išvada gana juokinga, ar ne? Nors kai kuriuose protestantų vertimuose dalis Luko 17:21 verčiama kaip „Dievo karalystė yra „jums““ (MKM/KM), net katalikiškoje Naujojoje Jeruzalės Biblijoje tai teisingai verčiama kaip „Dievo karalystė yra tarp jūsų“.

Jėzus buvo vienas tarp fariziejų. Dabar fariziejai manė, kad laukia Dievo Karalystės. Bet jie neteisingai tai suprato. Jėzus paaiškino, kad tai nebus vietinė ar ribota karalystė tik Jydams, kaip jie manė (nei bažnyčia, kaip kai kurie dabar tiki). Dievo Karalystė nebūtu tik viena iš daugelio žmonių ir matomų karalysčių, kurias žmonės galėtų nurodyti arba pamatyti ir pasakyti: „Štai čia“; arba „tai karalystė, ten“.

Pats Jėzus gimė tam, kad būtų tos Karalystės KARALIVUS, kaip Jis aiškiai pasakė Pilotui (Jono 18:36-37). Supraskite, kad Biblijoje terminai „karalius“ ir „karalystė“ vartojami pakaitomis (pvz., Danieliaus 7:17-18, 23). Būsimos Dievo Karalystės KARALIVUS tada ir ten stovėjo šalia fariziejų. Bet jie nepripažino Jo savo karaliumi (Jono 19:21). Kai Jis grįš, pasaulis Jį atmes (Apreiškimo 19:19).

Jėzus toliau sekančiose Luko 17 eilutėse apibūdino savo antrąjį atėjimą, kai Dievo Karalystė valdys VISA ŽEMĖ (rašia Moffatt, kad būtų nuoseklus šiame skyriuje):

²² Savo mokiniams jis tarė: „Ateis dienų, kai bergždžiai ilgėsitės turėti nors vieną Žmogaus Sūnaus dieną. ²³ Vyrai sakys: 'Žiūrėk, štai jis!' 'Žiūrėk, štai jis!' bet neikite ir nebėkite paskui juos, ²⁴ nes kaip žaibas blyksteli iš vienos dangaus pusės į kitą, taip Žmogaus Sūnus bus savo dieną. ²⁵ Bet pirmiausia jis turi iškęsti dideles kančias ir būti atstumtas dabartinės kartos. (Lk 17:22-25, Moffatt)

Jėzus minėjo žaibo blyksėjimą, kaip ir Mato 24:27-31, apibūdinamas Jo antrąjį atėjimą VALTIOTI visam pasauliui. Jėzus nesako, kad Jo žmonės negalės Jo matyti, kai Jis grįš.

Žmonės nepripažins Jo kaip savo Karaliaus (Apraiškimo 11:15) ir kovos prieš Jį (Apraiškimo 19:19)! Daugelis manytų, kad Jėzus atstovauja Antikristui. Jėzus nusakė, kad Dievo karalystė yra tarp tų fariziejų – jis pasakė jiems kitur, kad jie nebus Karalystėje dėl savo veidmainystės (Mato 23:13-14). Jėzus taip pat nusakė, kad Bažnyčia bus Karalystė.

Į Dievo karalystę žmonės vieną dieną galės įžengti – kaip per teisųjų prisikėlimą! Tačiau net Abraomo ir kitų patriarchų ten dar nėra (plg. Hebrajams 11:13-40).

Mokiniai žinojo, kad Dievo Karalystė tada nebuvo jų viduje ir kad ji turėjo pasirodyti taip, kaip rodo po Luko 17:21:

"Tai girdėdamas, Jis pasakė kitą palyginimą, nes buvo netoli Jeruzalės ir manė, kad Dievo karalystė tuoj pasirodys (Lk 19, 11).

Karalystė aiškiai buvo ateityje

Kaip sužinoti, ar karalystė arti? Atsakydamas į šį klausimą, Jėzus išvardijo pranašiškus įvykius (Lk 21:8-28) ir mokė:

²⁹ Pažvelkite į figmedį ir visus medžius. ³⁰ Kai jie jau žydi, matote ir patys žinote, kad vasara jau arti. ³¹ Taip pat ir jūs, matydami tai vykstant, žinokite, kad Dievo karalystė arti (Lk 21, 29-31).

Jėzus norėjo, kad Jo žmonės sektų pranašiškus įvykius, kad žinotų, kada ateis Karalystė. Jėzus kitur liepė savo žmonėms stebėti pranašiškus įvykius ir atkreipti dėmesį į juos (Lk 21:36; Morkaus 13:33-37). Nepaisant Jėzaus žodžių, daugelis nežėvri pranašišškai susietų pasaulio įvykių.

Luko 22 ir 23 skyriuose Jėzus dar kartą parodė, kad Dievo Karalystė yra kažkas, kas išsipildys ateityje, kai Jis mokė:

¹⁵ „Su karštu troškimu troškau valgyti su jumis šią Paschą prieš kentėdamas. ¹⁶ Nes sakau jums: daugiau jo nevalgysiu, kol tai išsipildys Dievo karalystėje“. ¹⁷ Tada Jis paėmė taurę, padėkojo ir tarė: „Imkite šią ir pasidalykite tarpusavyje. ¹⁸ Nes sakau jums: aš negersiu iš uynmedžio vaisių, kol ateis Dievo karalystė“ (Lk 22, 15-18).

³⁹ Bet vienas iš tų piktdarėjų, kurie buvo nukryžiuoti kartu su juo, piktožodžiavo jį ir pasakė: „Jei tu esi Mesijas, gelbėk save ir išgelbėk mus“. ⁴⁰ Jo bendražygis sudraudė jį ir jis jam tarė: „Ar tu net nebijai Dievo? Nes ir tu esi pasmerktas su juo. ⁴¹ Ir mes teisingai elgiamės, nes esame verti, nes mums atlyginama pagal tai, ką padarėme, bet šitas nepadarė nieko blogo“. ⁴² Ir jis tarė Jėšui: „Mano Viešpatie, atsimink mane, kai ateisi į savo karalystę“. ⁴³ Bet Jėšua jam tarė: „Amen, sakau tau, kad šiandien būsi su manimi rojuje“. (Lk 23:39-43, aramėjų kalba paprasta anglų kalba)

Dievo Karalystė neatėjo iš karto, kai Jėzus buvo nužudytas, kaip mums rodo Markus ir Lukas :

⁴³ Juozapas iš Arimatėjos, žymus tarybos narys, kuris pats laukė Dievo karalystės, ateis ir įsidrąsino... (Markaus 15:43).

⁵¹ Jis buvo kilęs iš Arimatėjos, žydų miesto, ir pats laukė Dievo karalystės (Lk 23.51).

Būtent jo prisikėlimo (1 Korintiečiams 15:50-55) krikščionys atgims, kad įeitų į Dievo karalystę, kaip rašo Jonas:

³ Jėzus jam atsakė: „Jš tiesų sakau tau: jei kas negims iš naujo, negalės regėti Dievo karalystės“. ⁴ Nikodemas jam tarė: „Kaip gali gimti žmogus, pasenęs? Ar gali jis antrą kartą įeiti į motinos iščias ir gimti? ⁵ Jėzus atsakė: „Jš tiesų sakau jums: jei kas negims iš vandens ir Duasios, negalės įeiti į Dievo karalystę (Jono 3:3-5).

Tik Dievo tauta pamatys galutinę po tūkstantmečio trukusią Dievo karalystę.

Dabar prašau dar labiau suprasti, kad po prisikėlimo Jėzus vėl mokė apie Dievo karalystę:

³ *Jis taip pat prisistatė gyvas po savo kančių, pasitelkdamas daugybę neklystamų įrodymų, keturiasdešimt dienų matydamas jį ir kalbėdamas apie Dievo karalystę (Apd 1, 3).*

Pirmasis ir paskutinis Jėzaus pamokslai buvo apie Dievo karalystę! Jėzus atėjo kaip pasiuntinys, kad mokytų apie tą Karalystę.

Jėzus taip pat liepė apaštalui Jonui parašyti apie tūkstantmetę Dievo karalystę, kuri bus Žemėje. Atkreipkite dėmesį, ką Jis liepė Jonui parašyti:

⁴ *Mačiau sielas tų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl liudijimo apie Jėzų ir dėl Dievo Žodžio, kurie negarbino Žuėries ar jo atvaizdo ir nebuvo paėmę jo ženkle ant savo kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliavo su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4).*

Pirmieji krikščionys mokė, kad tūkstantmetė Dievo Karalystė bus Žemėje ir pakeis pasaulio vyriausybės, kaip moko Biblija (plg. Apreiškimo 5:10, 11:15).

Kodėl, jei Dievo karalystė tokia svarbi, dauguma apie ją nelabai girdėjote?

Iš dalies todėl, kad Jėzus tai pavadino paslaptimi:

"Jis tarė jiems: „Jums duota pažinti Dievo karalystės paslaptį, o tiems, kurie yra išorėje, viskas yra palyginimais (Markaus 4:11).

Net ir šiandien tikroji Dievo karalystė daugeliui yra paslaptis, kaip ir didžioji dalis Dievo plano (taip pat žr. mūsų nemokamą knygą internete adresu www.ccoq.org pavadinimu: [DIEVO PLANO MYSTERIJŲ Kodėl Dievas sukūrė ką nors? Kodėl Dievas sukūrė tave?](#)).

Taip pat pagaluokite, kad Jēzus pasakē, kad (amžiaus) pabaiga ateis (netrukus) PO to, kai visame pasaulyje bus paskelbta karalystēs evangelija kaip L'NUD'U, A:

¹⁴ Ir ši karalystēs Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas (Mato 24:14).

Skelbti Dievo Karalystēs evangelijā yra svarbu ir tai turi būti įvykdyta šiais paskutiniaisiais laikais. Tai „gera žinia“, nes ji suteikia tikrą viltį žmonijos negandoms, nepaisant to, ko gali mokyti politiniai lyderiai.

Jei atsižvelgsite į Jėzaus žodžius, turėtų būti aišku, kad tikroji krikščionių bažnyčia dabar turėtų skelbti tą karalystēs evangelijā. Tai turėtų būti pagrindinis Bažnyčios prioritetas. Ir norint tai padaryti tinkamai, reikėtų naudoti kelias kalbas. To siekia Tęstinė Dievo Bažnyčia. Štai kodėl ši knygelė buvo išversta į daugybę kalbų.

Jėzus mokė, kad dauguma nepriimtų Jo kelio:

¹³ „Įeikite pro siaurus vartus; nes platus yra vartai ir platus kelias, vedantis į pražūtį, ir daugelis eina jais. ¹⁴ Nes ankšti vartai ir siauras kelias, vedantis į gyvenimą, ir mažai kas jį randa. (Mato 7:13-14)

Dievo Karalystēs Evangelija veda į gyvenimą!

Gali būti įdomu pastebėti, kad nors dauguma išpažįstančių krikščionis, atrodo, pamiršta minti, kad Kristus daugiausia dėmesio skyrė Dievo Karalystēs Evangelijos skelbimui, pasaulietiniai teologai ir istorikai dažnai suprato, kad Biblija iš tikrųjų to moko.

Tačiau pats Jėzus tikėjosi, kad Jo mokiniai mokys Dievo Karalystēs Evangelijos (Lk 9: 2,60). Kadangi būsimoji karalystė bus pagrįsta Dievo įstatymais, ji atneš taiką ir klestėjimą, o šių įstatymų laikymasis šiame amžiuje veda į tikrą taiką (Psalmyno 119:165; Efeziečiams 2:15).

In šī geroji naujiena apie karalystē buvo Žinoma Senojo Testamento raštuose.

3. Na tsela le netele bophelo hahomotho ea ka tlang shoetse sefapanong?

Pirmasis ir paskutinis užrašytas Jėzaus pamokslas buvo susijęs su Dievo Karalystės Evangelijos skelbimu (Markaus 1:14-15; Apd 1:3).

Dievo karalystė yra kažkas, apie ką Jėzaus laikų Žydai turėjo žinoti, nes tai buvo paminėta 71 Raštuose, kuriuos dabar vadiname Senojojo Testamente.

Danielius mokė apie karalystę

Pranašas Danielius rašė:

⁴⁰ Ketvirtoji karalystė bus stipri kaip geležis, nes geležis lūžta ir viską sudaužo, ir kaip geležis, kuri susmulkina, ta karalystė suskils į gabalus ir sutrauks visas kitas. ⁴¹ Kadangi matėte kojas ir pirštus, iš dalies iš keramikos molio ir iš dalies iš geležies, karalystė bus padalinta; tačiau geležies stiprumas bus jame, kaip matėte geležį, sumaišytą su keraminio molio. ⁴² Ir kaip kojų pirštai buvo iš dalies iš geležies, o iš dalies iš molio, taip karalystė bus iš dalies stipri ir iš dalies trapi. ⁴³ Kaip matėte geležį sumaišytą su keraminio molio, jie susimaišys su žmonių sėkla; bet jie nesukibs vienas prie kito, kaip geležis nesimaišo su molio. ⁴⁴ Šių karalių dienomis dangaus Dievas įkurs karalystę, kuri niekada nebus sunaikinta, ir karalystė nebus palikta kitiems žmonėms; ji suskils į gabalus ir sunaikins visas šias karalystes ir išliks amžinai (Danieliaus 2:40-44).

¹⁵ Bet Aukščiausiojo šventieji gaus karalystę ir paveldės karalystę per amžius, per amžius". (Danieliaus 7:18).

²¹ „Aš žūrinėjau; ir tas pats ragas kariavo su šventaisiais ir nugalėjo juos, ²² kol atėjo Senovė, ir buvo paskelbtas sprendimas Aukščiausiojo

šventųjų naudai, ir atėjo laikas šventiesiems užvaldyti karalystę. .
(Danieliaus 7:21-22)

Iš Danieliaus sužinome, kad ateis laikas, kai Dievo Karalystė sunaikins šio pasaulio karalystes ir tęsis amžinai. Taip pat sužinome, kad šventieji turės savo vaidmenį priimančią šią karalystę.

Daugelis Danieliaus pranašysčių dalių yra skirtos mūsų laikams, ^{XXI} amžiuje.

Atkreipkite dėmesį į kai kurias Naujojo Testamento ištraukas:

¹² Dešimt ragų, kuriuos matei, yra dešimt karalių, kurie dar negavo karalystės, bet gauna valdžią vienai valandai kaip karaliai su žvėrimi. ¹³ Jie yra vieningi ir atiduos savo galią bei valdžią žvėriui. ¹⁴ Jie kariaus su Avinėliu, ir Avinėlis juos nugalės, nes Jis yra viešpačių Viešpats ir karalių Karalius, ir tie, kurie yra su Juo, yra pašaukti, išrinkti ir ištikimi". (Apreiškimo 17:12-14)

Taiigi, tiek Senajame, tiek Naujajame Testamentuose matome sampratą, kad bus pabaigos laiko žemiškoji karalystė su dešimt dalių ir kad Dievas ją sunaikins ir įkurs savo karalystę.

Izaijas mokė apie karalystę

Dievas įkvėpė Izaiją parašyti apie pirmąją Dievo Karalystės dalį, tūkstantmetį valdymą, vadinamą tūkstantmečiu, tokiu būdu:

¹ Iš Jesės stiebo išaugo lazda ir iš jo šaknų išaugo šakelė. ² Viešpaties Dvasia ilsėsis ant jo, išminties ir supratimo dvasia, patarimo ir galybės dvasia, pažinimo ir Viešpaties baimės dvasia.

³ ^{Jam} patinka Viešpaties baimė. Jis neteis pagal savo akių regėjimą ir nespręš pagal ausų klausą. ⁴ Jis teisia vargšą ir teis teisingai

Žemēs romiesiems; Jis smogs Žemei savo burnos lazda ir savo lūpu
dvelksmu užmuš nedorēli. ⁵ Teisumas bus jo strēnu diržas, ištikimybē –
juosmens diržas.

⁶ Vilkas gqvens su ēriuku, leopardas gulēs su ožiuku, vērselis, jaunas
lēlūtas ir nupenētas. Ir māžas vaikas juos ves. ⁷ Karvē ir lokys ganysis;
Jū jaunīkliai gulēs kartu; Ir lēlūtas valgys šiaudus kaip jautis. ⁸ Žindys
Žais prie kolbro duobēs, o nujunkytas vaikas iķiē rankā i angies duobē. ⁹
Jie nepakenks ir nesunaikins visame mano šventajame kalne, nes Žemē bus
pilna Viešpaties pašinimo, kaip vandenys dengia jūru.

¹⁰ Tā dienā atsiras Jesēs šaknis, kuri stovēs kaip vēliava Žmonēms. Nes
pagonys Jo iēškos, ir Jo poilsio vieta bus šlovinga". (Izaijo 11:1-10)

Priežastis, dēl kurios aš tai vadināu pirmāja Dievo Karalystēs dalimi arba
pirmuoju etapu, yra tā, kad tai laikas, kai tai bus fizinē (iki laiko, kai šventasis
miestas, Naujoji Jeruzalē, nuļengs iē dangaus, Apreiškimas 21) ir truks tūkstauti
meu. Izaijas patvīrtino fizinī šio etapo aspektā, kai tēšē:

¹¹ Tā dienā Viešpats vēl iēties savo rankā antrā kartā, kad susigrāžintū
savo tautos likuēcius, kurie liko iē Asirijos ir Eģipto, iē Patros ir Kušo, iē
Elamo ir Šinoro, iē Hamato ir jūros salas.

¹² Jis pastatys vēliavā tautoms, surinks Izraelio atstumtuosius ir surinks
Judo iēsklaidytus iē keturu Žemēs kampū. ¹³ Efraimo pavydas
pasitrauks, Judo prieēai bus iēnaikinti. Efraimas nepavydēs Judui ir
Judas nepuls prie Efraimo. ¹⁴ Bet jie skris ant filistinū peēcu i vakarus.
Kartu jie plēš ryē Žmones; Jie uždēs savo rankā ant Edomo ir Moabo;
Amono Žmonēs paklus jems. ¹⁵ Viešpats visiēkai sunaikins Eģipto jūros
liežuvi. Savo galingu vēju Jis papurtys kumēti virš upēs, smogs i
septynis upelius ir privers Žmones kirsti sausus batus. ¹⁶ Jo tautos likuēcini,
kuris līks iē Asirijos, bus greitkelis, kaip ir Izraeliui tā dienā, kai jis
pakilo iē Eģipto Žemēs. (Izaijo 11:11-16)

Izaijas taip pat buvo įkvėptas parašyti:

² Paskutinėmis dienomis Viešpaties namų kalnas iškilis kalnų viršūnėse ir iškilis aukščiau už kalnų. Ir visos tautos plauks į jį. ³ Daug žmonių ateis ir sakys: „Ateikite, pakilkime į Viešpaties kalną, į Jokūbo Dievo namus. Jis išmokys mus savo keliu, ir mes eisime Jo takais“. **Iš Siono išeis įstatymas**, o Viešpaties žodis iš Jeruzalės. ⁴ Jis teis tarp tautų ir bars daugelį žmonių. Savo kardus jie daužys į plūgus, ietis į gerėjimo kablius. **Tauta nebekels kardo prieš tautą ir nebemokys kariauti. ...** ⁵ Žmonių išdidūs žvilgsniai bus pažeminti, žmonių išdidumas bus pažemintas, ir vienintelis Viešpatys bus išaukštintas tą dieną. (Izaijo 2: 2-4.11)

Taiigi, tai bus utopinis taikos laikas Žemėje. Galiausiai tai bus amžinai, valdant Jėzui. Remiantis įvairiais šventraščiais (Psalmynas 90:4; 92:1; Izaijas 2:11; Ozėjo 6:2). Žydų Talmudas moko, kad tai trunka 1000 metų (Babilono Talmudas: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Į saiah taip pat buvo įkvėptas parašyti:

⁶ Mums gimė Kūdikius, mums duotas Sūnus. Ir valdžia bus ant Jo peties. Ir Jo vardas bus vadinamas Nuostabusis, Patarėjas, Galingasis Dievas, Amžinasis Tėvas, Taikos Kunigaikštis. ⁷ Jo valdžios didėjimui ir taikai Dovydo sostui ir Jo karalystei nebus galo, sutvarkeyti ir įtvirtinti teismu ir teisingumu Nuo to laiko iki amžinybės. Galybių Viešpaties uolumas tai padarys. (Izaijo 9:6-7)

Atkreipkite dėmesį, kad Izaijas pasakė, kad Jėzus ateis ir įkurs karalystę su vyriausybe. Nors daugelis išpažįstančių Kristų cituoja šią ištrauką, ypač kiekvienų metų gruodį, jie linkę nepastebėti, kad tai pranašauja daugiau nei tai, kad Jėzus gims. Biblija rodo, kad Dievo Karalystė turi valdžią, kuri valdo pavaldinius, ir kad Jėzus ją valdys. Izaijas, Danielius ir kiti tai pranašavo.

Dievo iestatymai yra meilės kelias (Mato 22:37-40; Jono 15:10), o Dievo Karalystė bus valdoma remiantis šiais iestatymais. Vadinasi, Dievo Karalystė, nepaisant to, kaip daugelis žmonių ją vertina, bus paremta meile.

Psalmės ir daugiau

Rašyti apie ateinančią Dievo Karalystę Dievas įkvėpė ne tik Danielius ir Izaijas.

Ezechielis buvo įkvėptas parašyti, kad tos Izraelio gentys (ne tik žydai), kurios buvo išsklaidytos Didžiojo suspaudimo metu, bus suburtos į tūkstantmetę karalystę:

¹⁷ Todėl sakyk: ' Taip sako Viešpats Dievas: 'Aš svinksiu jus iš tautų, svinksiu iš tų kraštų, kuriuose buvai išblaškytas, ir duosiu tau Izraelio žemę'. ' ¹⁸ Ir jie ten eis, ir jie išneš iš ten visus bjaurius dalykus ir visas bjaurybes. ¹⁹ Tada Aš duosiu jiems vieną širdį, įdėsiu į juos naują duosią, išimsiu akmeninę širdį iš jų kūno ir duosiu jiems kūno širdį. ²⁰ kad jie vaikščiotų pagal mano ištatus ir laikytųsi mano įsakymų, padaryti juos; ir jie bus mano tauta, o aš būsiu jų Dievas. ²¹ O tiems, kurių širdys trokšta pasibjaurėtinų dalykų ir bjaurybų, aš atlyginsiu jų darbus ant jų pačių galvų". – sako Viešpats Dievas. (Ezechielio 11:17-21)

Izraelio giminių palikuonys nebebus išsibarstę, o paklus Dievo istatams ir nustos valgyti šlykščius dalykus (Zun 11; Pakartoto Istatymo 14).

Psalmėse atkreipkite dėmesį į gerąją naujieną apie Dievo karalystę:

²⁷ Visi pasaulio pakraščiai prisimins ir atsigrės į Viešpatį, ir visos tautų giminės pagarbins Tave. ²⁸ Viešpaties yra karalystė, Jis valdo tautas. (Psalmynas 22:27-28)

⁶ Dieve, tavo sostas yra per amžius. Teisumo skeptras yra Tavo karalystės skeptras. (Psalmynas 45:6)

¹ O, giedok Viešpačiui naują giesmę! Giedok Viešpačiui, visa Žemė. ² Giedokite Viešpačiui, šlovinkite Jo vardą; Kasdien skelbkite gerąją naujieną apie Jo išganymą. ³ Skelbkite Jo šlovę tautoms, Jo stebuklus visoms tautoms. (Psalmyno 96:1-3; taip pat plg. 1 Metrasčai 16:23-24)

¹⁰ Visi tavo darbai šlovins Tave, Viešpatie, ir tavo šventieji laimins Tave. ¹¹ Jie kalbės apie Tavo karalystės šlovę ir kalbės apie tavo galią, ¹² kad žmonių sūnums atskleistų Jo galingus darbus ir šlovingą Jo karalystės didybę. ¹³ Tavo karalystė yra amžina karalystė, Ir Tavo valdžia išlieka per visas kartas. (Psalmė 145:10-13)

Įvairūs Senojo Testamento rašytojai taip pat rašė apie karalystės aspektus (pvz., Ezechielio 20:33; Obadijas 21; Michėjo 4:7).

Taiigi, kai Jėzus pradėjo mokyti Dievo Karalystės Evangelijos, Jo tiesioginė auditorija buvo šiek tiek susipažinusi su pagrindine sąvoka.

4. *Krešte utloisoe bohloko hang kabaka lalibe eenaee lokileng?*

Nors daugelis elgiasi taip, lyg Evangelija būtu tik gera žinia apie Jėzaus asmenį, realybė yra tokia, kad Jėzaus pasekėjai mokė Dievo Karalystės Evangelijos. Štai tokią žinią atnešė Jėzus.

Apaštalas Paulius rašė apie Dievo karalystę ir Jėzų:

⁸ Jis nuėjo į sinagogą ir tris mėnesius drąsiai kalbėjo, aiškindamas ir įtikindamas apie Dievo karalystę (Apd 19, 8).

²⁵ Ir iš tiesų, dabar aš žinau, kad jūs visi, tarp kurių buvau skelbęs Dievo karalystę (Apd 20:25).

²⁵ *Paskyrus* jam dieną, daugelis atėjo pas jį į jo būstą, kuriems jis aiškino ir iškilmingai liudijo apie Dievo karalystę, nuo ryto iki vakaro įtikindamas dėl Jėzaus ir Mozės įstatymo, ir pranašų. ... ³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu pasitikėjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, niekas jam nedraudžia (Apd 28:23,31).

Atkreipkite dėmesį, kad Dievo karalystė yra ne tik Jėzus (nors Jis yra pagrindinė jos dalis), nes Paulius taip pat mokė apie Jėzų atskirai nuo to, ką jis mokė apie Dievo karalystę.

Paulius taip pat pavadino tai Dievo Evangelija, bet tai vis tiek buvo Dievo Karalystės evangelija:

⁹ ... mes skelbėme jums Dievo Evangeliją... ¹² kad vaikščiotumėte verti Dievo, kuris kviečia jus į savo karalystę ir šlovę. (1 Tesalonikiečiams 2: 9,12)

Paulius tai taip pat pavadino Kristaus Evangelija (Romiečiams 1:16). Jėzaus „geroji žinia“, žinia, kurios Jis mokė.

Pagalvokite, kad tai nebuvo tik evangelija apie Jėzaus Kristaus asmenį ar tik asmeninį išgelbėjimą. Paulius sakė, kad Kristaus evangelija apima paklusnumą Jėzui, Jo sugrįžimą ir Dievo teismą:

⁶ <...> Dievas, kad atsilųgintų sielvartu tiems, kurie jus vargina, ⁷ ir duotų jums ramybės su mumis, kai Viešpatys Jėzus apsirėikė iš dangaus su savo galingais angelais, ⁸ liepsnojančioje ugnyje atkeršydamas tiems, kurie nepažįsta Dievo, ir tiems, kurie nepaklūsta mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Evangelijai. ⁹ Jie bus nubauti amžinu sunaikinimu nuo Viešpaties akių ir Jo galybės slėvės, ¹⁰ kai Jis tą dieną ateis, kad būnų pašlovintas savo šventuosiuose ir žavėtusi tarp visų tikinčiųjų, nes mūsų liudijimas, tarp jų buvo tikima (2 Tesalonikiečiams 1:6-10).

Naujasis Testamentas rodo, kad karalystė yra kažkas, ką mes gausime, o ne tai, kad dabar ją visiškai turime:

²⁵ Mes gauname nepajudinamą karalystę (Hebrajams 12:28).

Galime suvokti ir tikėtis, kad tapsime Dievo Karalystės dalimi, bet dar nesame iki galo į ją įėję.

Paulius konkrečiai patvirtino, kad žmogus iki galo nepatenka į Dievo karalystę kaip mirtingas žmogus, kaip tai atsitinka po prisikėlimo:

⁵⁰ Dabar tai sakau, broliai, kad kūnas ir kraujas negali paveldėti Dievo karalystės, taip pat korupcija nepaveldi nesugedimo. ⁵¹ Štai sakau jums paslaptį: mes ne visi užmigsime, bet visi pasikeisime – ⁵² akimirksniu, akies mirksniu, paskutiniam trimitui skambant. Nes trimitas skambės, ir mirusieji bus prikelti negendantys, ir mes pasikeisime (1 Korintiečiams 15:50-52).

¹ Todēl īsakau tave priēš Dievā ir Viešpatī Jēzū Kristū, kuris teis gyyuošius ir mirusius, jam pasirodīšius ir Jo karalystēje

(2 Timotiejui 4:1).

Paulius ne tik to mokē, bet ir to, kad Jēzus perduos Karalystē Dievui Tēvui:

²⁰ Bet dabar Kristus prisikēlē iš numirusū ir tapo pirmuoju tū, kurie užmigo. ²¹ Kadangi per Žmogū atējo mirtis, tai per Žmogū atsirado ir mirusūjū prisikēlimas. ²² Nes kaip Adome visi miršta, taip ir Kristuje visi bus atgairinti. ²³ Bet kiekvienas pagal savo tvarkā: pirmas Kristus, o vēliau tie, kurie priklauso Kristui Jo atējimo metu. ²⁴ Tada ateina galas, kai Jis atiduos karalystē Dievui Tēvui, kai padarys galā bet kokiai valdīšiai, valdīšiai ir valdīšiai. ²⁵ Nes Jis turi vicšpatauti, kol nepakels visus priešus po savo kojomis. (1 Korintiečiams 15:20-25).

Paulius taip pat mokē, kad neteisieji (īsakymū laužytojai) nepaveldēs Dievo Karalystēs:

⁹ Argi nežinote, kad neteisieji nepaveldēs Dievo karalystēs? Neapsigaukite. Nei ištvirkēliai, nei stabmeldīšiai, nei svetimautojai, nei homoseksualai, nei sodomitai, ¹⁰ nei vagys, nei gobšai, nei girtuokliai, nei keikējai, nei prievarautojai nepaveldēs Dievo karalystēs (1 Korintiečiams 6:9-10).

¹⁹ Dabar akiuvaždūis kūno darbai, kurie yra: svetimavimas, paleistuvystē, nešvarumas, ištvirkimas, ²⁰ stabmeldystē, kerējimas, neapykanta, ginčai, pavydas, pykčio protrūbiai, savanaudiškos ambicijos, nesutarimai, erezijos, ²¹ pavydas, Žmogūdystēs, girtavimas, linksmybēs ir panašiai: apie kurį sakau jums iš anksto, kaip ir anksčiau sakiau, kad tie, kurie tai daro, nepaveldēs Dievo karalystēs (Galatams 5:19-21).

⁵ Juk žinote, kad nė vienas ištvirkėlis, nešvarus ar gobšuoelis, kuris yra stabmeldys, neturi paveldėjimo Kristaus ir Dievo karalystėje (Efeziečiams 5:5).

Dievas turi standartus ir reikalauja atgailos už nuodėmę, kad galėtų įeiti į Jo karalystę. Apaštalas Paulius perspėjo, kad kai kurie nemokytų, kad Jėzaus Evangelija yra atsakymas, bet kiti yra:

³ Malonė jums ir ramybė nuo Dievo Tėvo ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus, ⁴ kuris atidavė save už mūsų nuodėmes, kad išgelbėtų mus iš dabartinio pikto amžiaus pagal mūsų Dievo ir Tėvo valią, ⁵ kuriam šlovė per amžius amžius. Amen. ⁶ Stebiuosi, kad taip greitai nusigręžiate nuo Jo, kuris jus pašaukė Kristaus malone, prie kitokios Evangelijos, ⁷ kuri nėra kita, bet yra tokia, kurie jus vargina ir nori iškreipti Kristaus Evangeliją. ⁸ Bet net jei mes ar angelas iš dangaus skelbtume jums kitą Evangeliją, nei mes jums paskelbėme, tebūnie prakeiktas. ⁹ Kaip jau sakėme, taip ir dabar dar kartą sakau: jei kas skelbia jums kitą Evangeliją, nei Jūs gavote, tebūna prakeiktas. (Galatams 1:3-9)

³ Bijau, kad, kaip gqvatė savo gudrumu apgavo Jėvą, Jūsų protas nesugadintų nuo paprastumo Kristuje. ⁴ Nes jei ateinantis pamokslauja kitą Jėzų, kurio mes neskelbėme, arba jei Jūs gaunate kitokią duosią, kurios nepriėmėte, arba kitokią Evangeliją, kurios nepriėmėte, galite tai pakęsti! (2 Korintiečiams 11:3-4)

Kas buvo „kita“ ir „skirtinga“, iš tikrųjų klaidinga Evangelija?

Klaidinga Evangelija turi įvairių dalių.

Apskritai, klaidinga evangelija yra tikėjimas, kad nepriualote paklusti Dievui ir iš tikrųjų stengtis gqvanti ištikimai Jo būdai, tvirtindami, kad pažįstate Dievą (plg. Mato 7:21-23). Ji linkusi būti savanaudiškai orientuota.

Gyvātē prieš beveik 6000 metų (Pradžios 3) priverė Jėvą paklusti klaidingai evangelijai – ir žmonės tikėjo, kad jie žino geriau už Dievą ir turi patys nuspręsti, kas gera ir bloga. Taip, Jėzui atėjus, Jo vardas dažnai buvo siejamas su įvairiomis klaidingomis evangelijomis – ir tai tęsėsi ir tęsis iki paskutiniojo Antikristo laikų.

Dabar, apaštalo Pauliaus laikais, klaidinga evangelija iš esmės buvo gnostinis/mistinis tiesos ir klaidos mišinys. Gnostikai iš esmės tikėjo, kad specialios žinios yra tai, ko reikia dvasinei išvalgai, įskaitant išganymą, pasiekti. Gnostikai buvo linkę manyti, kad tai, ką daro kūnas, neturėjo ypatingų pasekmių, ir jie priešinosi paklusnumui Dievui tokinose dalykuose kaip septintosios dienos šabas. Vienas iš tokių netikrų lyderių buvo Simonas Magas, kurį įspėjo apaštalas Petras (Apd 8:18-21).

Bet tai nėra Lengva

Naujasis Testamentas rodo, kad Pilypas mokė Dievo Karalystės:

⁵ Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. ...

¹² jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę... (Apd 8: 5.12).

Bet Jėzus, Paulius ir mokiniai mokė, kad nėra lengva patekti į Dievo karalystę:

²⁴ Pamatęs, kad jis labai nuliūdo, Jėzus tarė: „Kaip sunku tiems, kurie turi turtą, patekti į Dievo karalystę!“ ²⁵ Nes kupranugariniui lengviau išlįsti pro adatos ausį, nei turtuoliniui patekti į Dievo karalystę“.

²⁶ Ir tie, kurie tai girdėjo, klausė: „Kas gali būti išgelbėtas?“

²⁷ Bet Jis pasakė: „Tai, kas žmonėms neįmanoma, įmanoma Dievui“.
(Lk 18:24-27)

²² „Per daugybē suspaudimū turime iēiti ī Dievo karalystē “ (*Apd 14, 22*).

⁵ *Mēs visada privalome dēkoti Dievui už jus, broļiai, kaip yra*

tinka, nes jūsu tikējimas nepaprastai auga, o kiekvieno iš jūsu meilē vienas kitam auga. ⁴ kad mes patys diāžiuojamēs jums tarp Dievo bažnyčāu už jūsu kantrybē ir tikējimā visuose jūsu persekiojimuose ir suspaudimuose, kuriuos ištveriate, ⁵ kuris yra akivaizdus teisingo Dievo teismo įrodymas, kad būtumēte laikomi verti Dievo karalystēs, dēl kurios taip pat kenčiate. ⁶ nes yra teisu Dievo atžvilgiu atsilyginti su vargais tiems, kurie jus vargina, ⁷ ir duoti jums ramybēs su mumis, kai Viešpats Jēzus apsireikš iš dangaus su savo galingais angelais (2 Tesalonikiečiams 1:3-7).).

Dēl sunkumū tik kai kurie dabar yra pašaukti ir išrinkti šiame amžiuje būti jo dalimi (Mato 22:1-14; Jono 6:44; Hebrajams 6:4-6). Kiti bus vadinami vėliau, nes Biblija rodo, kad tie, „kurie klydo dvasia, supras, o tie, kurie skundēsi, išmoks doktrinos“ (Izaijo 29:24).

Apaštalas Petras mokē, kad karalystē yra amžina ir kad reikia stropiai paklusti Dievo Evangelijai, kitaip bus teismas:

¹⁰ *Todėl, broļiai, būkite dar stropesni, kad jūsu pašaukimas ir išrinkimas būū tikri, nes tai darydami niekada nesuklupsite. ¹¹ nes taip gausiai gausite iējimā ī mūsu Viešpaties ir Gelbėtojo Jēzaus Kristaus amžinajā karalystē (2 Petro 1:10-11).*

¹⁷ *Nes atėjo laikas teismui prasidėti Dievo namuose, ir jei tai pirmiausia prasidēs nuo mūsu, kuo baigsis tie, kurie nepaklūsta Dievo Evangelijai? (1 Petro 4:17).*

Paskutinēs Biblijos ir Karalystēs knygos

Biblija moko, kad „Dievas yra meilė“ (1 Jono 4:8,16), o Jėzus yra Dievas (Jono 1:1,14) – Dievo Karalystė turės Karalių, kuris yra meilė ir kurio įstatymai palaiko meilę, o ne uaprykautą. (plg. Apreiškimo 22:14-15).

Biblija taip pat rodo, kad Dievas atsivė angelą, kuris skelbs amžinąją Dievo karalystės Evangeliją (Apreiškimo 14:6-7), o paskui kitą angelą, kuris nurodys, kad Babilonas, nors ir atrodo puikus, žlunga (Apreiškimo 14:8-9). Šios žinios bus antgamtinis Evangelijos patvirtinimas, kurį pasaulis anksčiau bus priėmęs kaip liudytojas, ir atrodys kaip veiksniai „didžiai miniai“, kuri ateina pas Dievą pabaigoje (Apreiškimo 7:9-14). Skirtingai nuo paskutinės Babilono galios, kuri kils ir žlugs (plg. Apreiškimo 18:1-18), paskutinė Dievo karalystės fazė tęsiasi amžinai:

¹⁵ Tada sušuko septintas angelas: Ir danguje pasigirdo garsūs balsai, sakantys: „Šio pasaulio karalystės tapo mūsų Viešpaties ir Jo Kristaus karalystėmis, ir Jis viešpataus per amžius amžius! (Apreiškimo 11:15).

Jėzus karaliaus karalystėje! Ir Biblija atskleidžia du Jo titulus:

¹⁶ Ant savo apsiausto ir ant šlaunų jis turi vardą, užrašytą: KARALIŲ KARALIMS IR VIEŠPATIES VIEŠPATS (Apreiškimo 19:16).

Bet ar Jėzus vienintelis viešpataus? Atkreipkite dėmesį į šią ištrauką:

⁴ Aš pamačiau sostus, ir jie sėdėjo juose, ir jiems buvo paskirtas teismas. Tada pamačiau sielas jų, kuriems buvo nukirstos galvos dėl Jėzaus liudijimo ir Dievo žodžio, kurie negarbino žvėries ar jo atvaizdo ir nebuvo užfiksuę jo ženkelo ant kaktos ar ant rankų. Ir jie gyveno ir karaliaus su Kristumi tūkstantį metų. . . ⁶ Palaimintas ir šventas, kuris turi dalį pirmame prisikėlime. Tokiems antroji mirtis neturi galios, bet jie bus Dievo ir Kristaus kunigai ir karaliaus su Juo tūkstantį metų (Apreiškimo 20:4,6).

Tikrieji krikščionys bus prikelti, kad karaliautų su Kristumi tūkstantį metų! Nes karalystė tęsis amžinai (Apreiškimo 11:15), bet minėtas karaliauimas tebuvo tūkstantis metų. Štai kodėl aš tai anksčiau vadinau pirmąja karalystės fazė – fizine, tūkstantmečio fazė, o ne paskutine, labiau duosine fazė.

Keletas įvykių yra išvardyti Apreiškimo knygoje kaip įvykiai tarp tūkstantmečio ir paskutinio Dievo Karalystės etapo:

⁷ Dabar, kai pasibaigs tūkstantis metų, šėtonas bus paleistas iš savo kalėjimo ⁸ ir išeis klaidinti tautų, esančių keturiuose Žemės kampuose, Gogo ir Magogo, kad surinktų jas į mūdį, kurį skaičius yra toks pat. Jūros smėlis. ... ¹¹ Tada pamačiau didelį baltą sostą ir jame Sėdintįjį, nuo kurio veido pabėgo Žemė ir dangus. Ir jiems vietos nerasta. ¹² Ir aš mačiau mirusius, mažus ir didelius, stovinčius priešais Dievą, ir knygos buvo atverstos. Ir buvo atidaryta kita knyga, tai yra Gyvenimo knyga. Ir mirusieji buvo teisiami pagal jų darbus, pagal tai, kas parašyta knygoje. ¹³ Jūra atidavė joje buvusius mirusiuosius, o mirtis ir pragaras atidavė juose buvusius mirusiuosius. Ir jie buvo teisiami, kiekvienas pagal savo darbus. ¹⁴ Tada Mirtis ir Hadas buvo įmesti į ugnies ežerą. Tai jau antroji mirtis. ¹⁵ Ir kas nebuvo rastas įrašytas į Gyvenimo knygą, buvo įmestas į ugnies ežerą (Apreiškimo 20:7-8, 11-15).

Apreiškimo knyga rodo, kad bus uėlesnis etapas, kuris ateis po tūkstantio metų valdymo ir po antrosios mirties:

¹ Dabar aš pamačiau naują dangų ir naują Žemę, nes pirmasis dangus ir pirmoji Žemė praėjo. Be to, nebeliko jūros. ² Tada aš, Jonas, išvydau šventąjį miestą Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo, paruoštą kaip nuotaką, papuoštą savo vyriai. ³ Ir aš išgirdau stiprų balsą iš dangaus, sakantį: „Štai Dievo palapinė yra su žmonėmis, ir Jis gyvens su jais, ir jie bus Jo tauta. Pats Dievas bus su jais ir bus jų Dievas. ⁴ Dievas nušluostys kiekvieną ašarą nuo jų akių, nebebus nei

mirties, nei lūdzesio, nei verkešo. Škausmo nebebus, nes buvę dalykai praėjo". (Apreiškimo 21:1-4)

¹ Ir jis parodė man tyrą gyvybę vandens upę, skaidrią kaip krištolas, ištekančią iš Dievo ir Avinėlio sosto. ² Gatvės viduryje ir abiejose upės pusėse buvo gyvybės medis, kuris davė daugyba vaisių, kiekvienas medis davė vaisių kas mėnesį. Medžio lapai buvo skirti tautoms gydyti. ³ Ir nebebus prakeikimo, bet jame bus Dievo ir Avinėlio sostas, ir Jo tarnai Jam tarnaus. ⁴ Jie matys Jo veidą, ir Jo vardas bus jų kaktose. ⁵ Ten nebus nakties, jiems nereikia nei lempos, nei saulės šviesos, nes Viešpatas Dievas juos apšviečia. Ir jie viešpataus per amžius. (Apreiškimo 22:1-5)

Atkreipkite dėmesį, kad šis po tūkstančio metų vykstantis valdymas apima Dievo tarnus ir tėsiasi amžinai. Šventasis miestas, kuris buvo paruoštas danguje, paliks dangų ir nusileis į Žemę. Tai yra paskutinės Dievo Karalystės fazės pradžia. **Laikas, ĮOKŲ ŠKAUSMŲ AR KANČIŲ!**

Nuolankieji paveldės Žemę (Mato 5:5) ir viską (Apreiškimo 21:7). Žemė, įskaitant Šventąjį miestą, kuris bus joje, bus geresnė, nes bus įgyvendinti Dievo keliai. Suprask, kad:

⁷ Jo valdžios didėjimui ir taikai nebus galo (Įžaijo 9:7).

Aišku, kad prasidės paskutinis Dievo Karalystės etapas, nes visi paklus Dievo valdžiai.

Tai bus pats nuostabiausias laikas:

⁹ Bet kaip parašyta: „To, ką Dievas paruošė tiems, kurie Jį myli, akys nematė, ausis negirdėjo ir žmogaus širdyse neįėjo“. ¹⁰ Bet Dievas mums juos apreiškė per savo Dvasią (1 Korintiečiams 2:9-10). Tai meilės, džiaugsmo ir amžinos paguodos metas. Tai bus fantastiškas laikas! Dievo

Karalystė padarys fantastiškai geresnę amžinybę. Ar nenorite turėti savo dalies?

5. *Horeca tsebe hore tlisa ho Molimo otsohile bafung leng eenea teletsoeng lefu*

An pirmieji Kristaus profesoriai manė, kad jie turėjo skelbti tiesioginės Dievo Karalystės evangeliją?

Taip.

Prieš daugelį metų paskaitoje, kurią skaitė Šiaurės Karolinos universiteto profesorius Bartas Ermanas, jis ne kartą ir teisingai pabrėžė, kad, skirtingai nei dauguma šiandien išpažįstančių krikščionių, Jėzus ir pirmieji Jo pasekėjai skelbė Dievo karalystę. Nors bendras daktaro Ehrmano supratimas apie krikščionybę labai skiriasi nuo besitęsiančios Dievo bažnyčios supratimo, sutinkame, kad karalystės Evangelija yra tai, ką patė Jėzus paskelbė ir Jo pasekėjai tikėjo, suprasti tai.

Seniausias išlikęs po Naujojo Testamento raštas ir pamokslas

Dievo karalystė buvo reikšminga dalis to, kas, kaip teigiama, yra „seniausias išlikęs krikščioniškas pamokslas“ (Holmes MW Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Šiame senovės krikščionių pamoksle yra šie teiginiai apie tai:

5:5 Be to, jūs žinote, broliai, kad mūsų buvimas žemiškame pasaulyje yra nereikšmingas ir trumpalaikis, bet Kristaus pažadas yra didelis ir nuostabus: išėkitės ateinančioje karalystėje ir amžinasis gyvenimas.

Aukščiau pateiktas teiginys rodo, kad karalystė nėra dabar, bet ateis ir bus amžina. Be to, šiame senoviniame pamoksle teigiama:

6:9 Dabar, jei net tokie teisūs žmonės, kaip šie, negali savo teisiais darbais išgelbėti savo vaikų, kokį garantiją turime, kad pateksime į Dievo karalystę, jei nepalaukysime savo krikšto tyro ir nesutepto? Arba kas bus

mūsū užtarējas, jei mes neturime šventū ir dorū darbū? ^{9.6} Todēl mylēkime vieni kitus, kad visi įeitume į Dievo karalystę. ^{11.7} Taiigi, jei žinosime, kas teisinga Dievo akyse, pateksime į jo karalystę ir gausime pažadus, kuriū „ausis negirdėjo, akis neregėjo ir žmogaus širdis negaluoja“.

^{12.1} Todēl valanda po valandos laukime Dievo karalystės su meile ir teisumu, nes nežinome Dievo pasirodymo dienos. ^{12.6} jis sako: ateis mano Tėvo karalystė.

Aukščiau pateikti teiginiai rodo, kad reikia meilės per tinkamą gyvenimą, kad mes vis dar neįžengėme į Dievo karalystę ir kad ji įvyksta po Dievo pasirodymo dienos, ty po to, kai Jėzus vėl sugrįžta. Tai yra Tėvo karalystė ir karalystė uėra tik Jėzus.

Įdomu tai, kad seniausias akivaizdžiai krikščioniškas pamokslas, kuri Dievas leido išlikti, moko tos pačios Dievo Karalystės, kurios moko Naujasis Testamentas ir Tęstinė Dievo Bažnyčia dabar (gali būti, kad tai gali būti iš tikrosios Dievo Bažnyčios, bet mano ribotos graikų kalbos žinios riboja mano galimybes pateikti tvirtesnę deklaraciją).

Antrojo amžiaus bažnyčios vadovai ir Karalystės evangelija

Pažymėtina, kad 2^{amžiaus} pradžioje Papijas, Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, Romos katalikų laikomas šventuoju, mokė tūkstantmetę karalystę, Eusebijus užrašė, kad Papijas mokė:

... bus tūkstantmetis po prisikėlimo iš numirusių, kai šioje Žemėje įsitvirtins asmeninė Kristaus karalystė. (Papijos fragmentai, VI. Taip pat žr. Eusebijus, Bažnyčios istorija, 3 knyga, XXXIX, 12)

Papias mokė, kad tai bus didžiulės gausos metas:

Panašiai [jis sakė], kad iš kviečių grūdų užaugins dešimt

tūkstantis varpų ir kad kiekviena varpa turėtų dešimt tūkstančių grūdų ir kiekvienas grūdas duotų dešimt svarų skaidrų, grynų, smulkių miltų; ir kad obuoliai, sėklos ir žolė derėtų panašiomis proporcijomis; ir kad visi gyvūnai, maitindamiesi tik žemės gėrybėmis, taptų taikūs ir harmoningi bei būtų tobulai pavaldūs žmogui. " [Šiuos dalykus paliudijo Papijas, senovės žmogus, kuris buvo Jono klausytojas ir Polikarpo draugas, ketvirtoje jo knygoje; nes penkias knygas jis sukūrė...] (Papijos fragmentai, 91)

Laiške korintiečiams po Naujojo Testamento rašoma:

^{42:1-5} Apaštalai priėmė Evangeliją už mus iš Viešpaties Jėzaus Kristaus; Jėzus Kristus buvo išsūstas iš Dievo. Taigi Kristus yra iš Dievo, o apaštalai yra iš Kristaus. Taigi abu atėjo iš Dievo valios nustatyta tvarka. Todėl gavę įsakymą ir visiškai užtikrinti mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus prisikėlimu ir patvirtinti Dievo žodžiu su visišku Šventosios Dvasios užtikrinimu, jie išėjo su džiugia žinia, kad ateis Dievo karalystė.

Polikarpas iš Smirnos buvo ankstyvųjų krikščionių lyderis, Jono mokinys, paskutinis iš pirmųjų mirusių apaštalų. Polikarpas c. 120–135 m. po Kr. mokė

Palaiminti vargšai ir persekiojami dėl teisumo, nes jų yra Dievo karalystė. (Polikarpas. Laiškas filipiečiams, 99 skyrius. Iš Ante-Nicene Fathers, 1 tomas, redagavo Alexanderis Robertsas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1885 m.)

Žinodami, kad „Dievas nesišaipto“, turime vaikščioti verti Jo įsakymo ir šlovės... Nes gerai, kad jie būtų atkirsti nuo pasaulyje esančių geismų, nes „kiekvienas geismas kariauja prieš Sielą:“ ir „Dievo karalystės

nepaveldēs nei ištuirkēliai, nei moteriškos lyties atstouēs, nei priekabiantojai su Žmonēmis “, nei tie, kurie daro nenuseklus ir netinkamus dalykus. (ten pat, V skyrius)

Tarnaukime Jam su baimė ir su visa pagarba, kaip Jis pats mums įsakė ir kaip apaštalai, kurie skelbė mums Evangeliją, ir pranašai, kurie iš anksto skelbė Viešpaties atėjimą. (ten pat, VI skyrius)

Kaip ir kiti Naujajame Testamente, Polikarpas mokė, kad teisieji, o ne įsakymų laužytojai paveldēs Dievo karalystę.

Taip pat buvo teigiama, kad Polikarpas išmokė šiu dalykų:

Ir kita šaka jis pasakė: „Klausykite mano raginimo, mylimi Dievo vaikai. Prisiekiau jus, kai buvo vyskupai, o dabar vėl raginu jus visus donai ir vertai eiti Viešpaties kelio... Būkite budrūs ir vėl būkite pasirusę, Tegul Jūs širdys neapsunkina, naujasis įsakymas. Kalbant apie meilę vienas kitam, Jo atėjimas staiga pasireiškia kaip greitas žaibas, didelis ugnies teismas, amžinasis gyvenimas, Jo nemirtinga karalystė. Ir visa, ko Dievas moko, jūs žinote, kai tyrinėjate Ikvėptą Raštą, įsirežkite į savo širdis Šventosios Dvasios plunksna, kad įsakymai liktų jumyse neišdildomi“. (Polikarpo gyvenimas, 24 skyrius, JB Lightfoot, *The Apostolic Fathers*, t. 3.2, 1889, p. 488–506)

Melito iš Sardų, kuris buvo Dievo bažnyčios vadovas, m. 170 m. po Kr., mokė:

Nes iš tiesų Evangelijoje paskelbtas įstatymas – senasis naujajame, abu kartu ateinantys iš Siono ir Jeruzalės; ir įsakymas, duotas malonėje, ir raštas galutiniamė gaminyje, ir auivėlis Sūnuje, ir avis Žmoguje, ir Žmogus Dieve...

Tačiau Evangelija tapo įstatymo ir jo paaiškinimu

išsīpildymas , o bažnyčia tapo tiesos sandėliu...

Tai yra tas, kuris išlaisvino mus iš vergijos į laisvę, iš tamsos į šviesą, iš mirties į gyvenimą, iš tironijos į amžinąją karalystę. (Melito, Homilija apie Paschą, 7, 40, 68 eilutės. Vertimas iš Kerux: The Journal of Online Theology, <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Taiigi buvo žinoma, kad Dievo karalystė yra kažkas amžino, o ne tik dabartinė krikščionių ar katalikų bažnyčia ir apimanti Dievo įstatymą.

Kitas antrojo amžiaus vidurio pabaigos raštas ragina žmones pažvelgti į karalystę:

Taiigi, niekas iš jų nebesiardo ir nežūri atgal, bet noriai artinasi prie Dievo karalystės Evangelijos. (Romanas Klemensas, Pripažinimai, X knyga, XLV skyrius. Ištrauka iš Ante-Nicene Fathers, 8 tomas. Redagavo Alexanderis Robertsas ir Jamesas Donaldsonas. Amerikos leidimas, 1886 m.)

Be to, nors jis, matyt, nebuvo parašytas tikrojoje bažnyčioje, antrojo amžiaus vidurio rašte pavadinimu „ Hermos ganytojas “ Roberts & Donaldson vertime keturiolika kartų vartojamas posakis „Dievo karalystė“.

Tikrieji krikščionys ir net daugelis tik išpažįstančių Kristų ką nors žinojo apie Dievo karalystę antrajame amžiuje.

Net katalikų ir rytų stačiatikų šventasis Irenėjus suprato, kad po prisikėlimo krikščionys pateks į Dievo karalystę. Atkreipkite dėmesį, ką jis parašė, c. 180 m. po Kr.:

Juk tokia yra tu, kurie tiki, nes juose nuolat gyvena Šventoji Dvasia, kurią Jis davė krikštu ir sulaiko gavėjas, jei jis vaikščioja tiesoje ir šventumu, teisumu ir kantrybe. Nes ši siela turi prisikėlimą tuose, kurie tiki, kūnas vėl priima sielą, o kartu su ja Šventosios Dvasios galia prisikelia ir įeina į Dievo karalystę. (Irenėjus, Sv., Liono vyskupas. Iš

armėnų kalbos vertė Armitage Robinson. Apaštališkojo pamokslavimo demonstravimas, 42 skyrius. Wells, Somerset, 1879 m. spalio. Kaip paskelbta SOCIETY FOR PROMOTING CRISTIAN KNOWLEDGE. NEWYORKAS: MACMILLAN CO. 1920).

Teofilis Antiochietis mokė:

Aš tik paminėju Jo gerumą; Jei vadinu Jį Karalyste, paminėsiu Jo šlovę... Nes jei Jis nuo pat pradžių būtu jį padaręs nemirtingu, būtu padaręs jį Dievu. <...> Tada Jis nepadarė jo nei nemirtingu, nei dar mirtingu, bet, kaip minėjome aukščiau, galinčiu abiem: kad jei jis, laikydamasis Dievo įsakymo, linktu į nemirtingumo dalykus, gautų iš Jo nemirtingumą kaip atlygį ir taptų Dievu. (Teofilius , Autolikui , 1:3. 2:27)

Katalikų šventasis Hipolitas trečiojo amžiaus pradžioje rašė:

Ir jūs gausite dangaus karalystę, kurie, kol gyvenote šiame gyvenime, pažinojote Dangiškąjį Karalį. Ir tu būsi Dievybės bendražygis ir Kristaus bendraįpėdinis, daugiau nebevergus geismų ar aistrų ir niekada nebesuniokotas liūčių. Juk tu tapai Dievu: kad ir kokias kančias tu išgyvenai būdamas uyras, Jis tau atidavė, nes buvai mirtingo pelėsis, bet ką Dievas dera duoti, Dievas pažadėjo tau dovanoti, nes tu buvo sudievinti ir pagimdyti iki nemirtingumo. (Hipolitas, Visų erėzių paneigimas, X knyga, 30 skyrius)

Žmonių tikslas yra būti sudievintiems ateinančioje Dievo karalystėje.

Antrojo ir trečiojo amžiaus problemos

Nepaisant plačiai paplitusio pripažinimo, antrajame amžiuje iškilo priešįstatyminis atsimetimo lyderis Markionas . Marcijonas mokė prieš Dievo įstatymą, šabą ir

tikrąjā Dievu karalystē. Nors Polikarpas ir kiti jū smēkē, jis ilgā laikā palaiķē ryšius su Romas bažnyčia ir, regis, turējo ten ītakos.

Antrajame ir trečiajame amžiuje Aleksandrijoje (Egipte) ištvirtino alegoristai. Daugelis alegoristu priėšinosi būsimos karalystės doktrinai. Atkreipkite dėmesį į pranešimą apie kai kuriuos iš šių alegoristų:

Dionisijus gimė kilmingoje ir turtingoje pagonių šeimoje Aleksandrijoje ir buvo išsilavinęs jū filosofija. Jis paliko pagoniškas mokyklas ir tapo Origeno mokiniu, kuriam pavyko vadovauti Aleksandrijos katechetinei mokyklai...

Klemensas, Origenas ir gnostinė mokykla savo išgalvotomis ir alegorinėmis interpretacijomis gadino įventųjų orakulų doktrinas... jie gavo sau „alegoristų“ vardą. Nepas uiešai kovojo su alegoristais ir tvirtino, kad žemėje valdyt Kristus...

Dionisijus ginčijosi su Nepo pasekėjais ir, pasak jo... „Dievu karalystėje egzistuoja tokia padėtis, kokia dabar yra“. Tai pirmasis paminėjimas apie Dievu karalystę, egzistuojančią dabartinėje bažnyčioje būklėje...

Neposas priekaištavo jū klaidai, parodydamas, kad dangaus karalystė nėra alegorinė, o tiesioginė ateinanti mūsų Viešpaties karalystė prisikėlime į amžinąjį gyvenimą...

Taigi karalystės, atsiradusios dabartinėje padėtyje, idėja buvo sumanyta ir iškelta gnostikų alegoristų mokykloje Egipte, 200–250 m. po Kr., visą šimtmetį prieš tai, kai imperijos uyskupai buvo laikomi sosto okupantais.

...

Klemensas Dievu karalystės idėją suprato kaip tikro protinio Dievu pažinimo būseną. Origenas tai išdėstė kaip dvasinę prasmę, paslėptą

paprastoje Šventojo Rašto raidėje . (Ward, Henry Dana. Karalystės evangelija: karalystė ne iš šio pasaulio; ne šiame pasaulyje; bet ateiti į dangiškąją šalį, prisikėlimą iš mirusiųjų ir visų daiktų atkūrimo. Išleido Claxton Remsen & Haffelfinger , 1870, p. 124–125)

Taiigi, kol vyskupas Nepas mokė Dievo Karalystės evangelijos, alegoristai bandė sugalvoti klaidingą, ne tokį pažodinį jos supratimą. Su alegoristų klaidomis maždaug tuo pačiu metu bandė kovoti ir Hierapolio vyskupas Apolinaris . Tie, kurie iš tikrųjų buvo Dievo Bažnyčioje, per visą istoriją pasisakė už tikrąją Dievo karalystę.

Herbertas W. Armstrongas dėsė Karalystės evangeliją

XX amžiuje velionis Herbertas W. Armstrongas rašė :

Nes jie atmetė Kristaus evangeliją. . . . pasaulis turėjo pakeisti ką nors kita jo vietoje. Jie turėjo išrasti klastotę! Taiigi mes girdėjome, kad apie Dievo karalystę kalbama kaip apie gana banalybę – malonų jausmą žmonių širdyse – sumąžinant ją iki eterinio, nerealaus NIEKO! Kiti klaidingai nurodė, kad „BAŽNYČIA“ yra karalystė. . . Pranašas Danielius, gyvenęs 600 metų prieš Kristų, žinojo, kad Dievo karalystė yra tikra karalystė – valdžia, valdanti.

tiesioginiai ŽMONĖS žemėje. . .

čia . . . yra Dievo paaiškinimas, kas YRA DIEVO KARALYSTĖ: „Ir šų karalių dienomis. . .“ – čia kalbama apie dešimt kojų pėdų, iš dalies geležies ir dalį trapaus molio. Tai, susiejant pranašystę su Danieliaus 7 ir Apreiškimo 13 bei 17 skyriais, reiškia naujas MUNGIMES EUROPOS VALSTIJMS, kurios dabar formuojasi. . . prieš tavo akis! Apreiškimo 17:12 aiškiai nurodoma , kad tai bus DEŠIMTIES KARALIŲ ARBA KARALYSTĖS sąjunga, kuri (Apr. 17:8) prikels senąją ROMĖNĖ . . .

Kai ateina Kristus, jis ateina kaip karalių KARALŪS, valdantis visą Žemę (Apr. 19:11-16): o JO KARALYSTĖ – DIEVO KARALYSTĖ, – pasakė Danielius, turi ΣΥΝΑΡΤΩΤΗ visas šias pasaulietines karalystes. Apreiškimo 11:15 tai sakoma tokiais žodžiais: „Šio pasaulio karalystės tapo MŪSŲ VIŠPATICES IR JO KRISTAUS KARALYSTĖMIS, ir jis viešpataus per amžią amžius“! Tai yra DIEVO KARALYSTĖ. Tai dabartinių vyriausybų – taip, ir net JAV bei britų tautų – PABAIGA. Tada jie taps Viešpaties JĖŽŪS KRISTUS, tada visos žemės karalių KARALŪS, karalystėmis – VYRIAUSYBĖMIS. Tai daro visiškai aiškų faktą, kad DIEVO KARALYSTĖ yra tiesioginė VYRIAUSYBĖ. Net kaip Chaldėjų imperija buvo KARALYSTĖ – kaip Romos imperija buvo KARALYSTĖ – taip DIEVO KARALYSTĖ yra vyriausybė. Ji turi perimti pasaulio TAUTŲ VYRIAUSYBĖS. Jėzus Kristus GIMĖ, kad būtų KARALŪS – VADOVAS! . . .

Vėl ateina tas pats Jėzus Kristus, kuris daugiau nei prieš 1900 metų vaikščiojo Šventosios Žemės kalvomis ir slėniais bei Jeruzalės gatvėmis. Jis pasakė, kad ateis dar kartą. Po to, kai buvo nukryžiuotas, Dievas prikėlė jį iš numirusių po trijų dienų ir trijų naktų (Mt 12:40; Apd 2:32; 1 Kor. 15:3-4). Jis pakilo į Dievo sostą. Visatos vyriausybės būstinė (Apd 1:9-11; Žyd 1:3; 8:1; 10:12; Apr. 3:21).

Jis yra palyginimo „bajoras“, nuėjęs į sostą

Dievas – „tolima šalis“ – turi būti karūnuotas kaip visų tautų karalių karalius, o paskui sugrįžti į Žemę (Lk 19:12-27).

Vėlgi, jis yra danguje iki „visų dalykų atstatymo laikų“ (Apd 3:19-21). Restitucija reiškia buvusios būsenos ar būklės atkūrimą. Šiuo atveju Dievo valdžios atkūrimas Žemėje, taigi pasaulio taikos ir utopinių sąlygų atkūrimas.

Dabartinė pasaulio suirutė, didėjančios karai ir nesutarimai pasieks kulminaciją tokioje pasaulio būdoje, kad, jei Dievas neįsikiš, joks žmogaus kūnas nebūtų išgelbėtas gyvas (Mt 24:22). Pačiame kulminaciniame taške, kai dėsims lemti visą gyvybę iš šios planetos, Jėzus Kristus sugrįš. Ši kartą jis ateina kaip dieviškasis Dievas. Jis ateina su visa visata valdančio Žūrėjo galia ir šlove. (Mt 24:30; 25:31.) Jis ateina kaip „karalių karalius ir viešpačių Viešpats“ (Apr 19:16), kad sukurtų pasaulio supervyriausybę ir valdytų visas tautas „gelėžine lazda“ (Apr 19:15; 12:5) . . .

Kristus nepageidaujamas?

Bet ar žmonija šauks iš džiaugsmo ir priims jį pašėlusiai ekstaze ir entuziazmu – ar net tradicinės krikščionybės bažnyčios?

Jie nebus! Jie patikės, nes netikri Šėtono tarnai (1 Kor. 11:13-15) juos apgauso, kad jis yra Antikristas. Bažnyčios ir tautos supyks dėl jo atėjimo (Apr 11:15 su 11:18), o karinės pajėgos iš tikrųjų bandys su juo kovoti, kad jį sunaikintų (Apr 17:14)!

Tautos dalyvaus kulminaciniame artėjančio 999 pasaulinio karo mūšyje su mūšio frontu Jeruzalėje (Zak 14:1-2), o tada Kristus grįš. Turėdamas antgamtinę galią, jis „kovos prieš tas tautas“, kurios kovoja su juo (3 eilutė). Jis juos visiškai nugalės (Apr 17:14)! „Jo kojos tą dieną atsistos ant Alyvų kalno“, labai nedideliu atstumu į rytus nuo Jeruzalės (Zak 14:4). (Armstrongas FW. Amžinų paslaptis, 1984 m.)

Biblija skelbia, kad Jėzus sugrįš ir laimės, tačiau daugelis kovos prieš jį (Apraiškimo 19:19). Daugelis tvirtins (remiantis klaidingu Biblijos pranašyptės supratimu, bet iš dalies dėl netikrų pranašų ir mistikų), kad sugrįžtantis Jėzus yra paskutinis Antikristas!

Tai taip pat yra iš Herberto Armstrongo:

Tikroji religija – Dievo tiesa, įgalinta Dievo meilės, perteikiamos Šventosios Dvasios... NEAPSAPAKAMAS DĖLIANGSMAS pažinti Dievą ir Jėzų Kristų – pažinti MESĄ – ir Dievo dieviškosios MEILĖS šiluma!

Tikrosios Dievo Bažnyčios mokymas yra tiesiog „gyvenimas pagal kiekvieną Šventosios Biblijos Žodį“...

Žmonės turi pasukti nuo „gauti“ kelio į „duoti“ – Dievo meilės kelią.

NAUJA CIVILIZACIJA dabar apims Žemę! (ten pat)

NAUJA CIVILIZACIJA yra Dievo karalystė. Skelbimas, kad nauja civilizacija turi ateiti ir būti pagrįsta meile, yra pagrindinė tikrosios karalystės evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, dalis. Tai yra kažkas, ką mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, skelbiame.

Herbertas Armstrongas suprato, kad Jėzus moko, kad žmonių visuomenė, net ir manydama, kad nori paklusti, atmetė gyvenimo kelią, meilės kelią. Panašu, kad beveik niekas tinkamai nesuvokia to, ko Jėzus mokė, reikšmės.

Išganymas per Jėzų yra Evangelijos dalis

Dabar kai kurie, skaitę iki šiol, tikriausiai stebisi Jėzaus mirtimi ir vaidmeniu išganymui. Taip, tai yra dalis evangelijos, apie kurią rašė Naujasis Testamentas ir Herbertas W. Armstrongas.

Naujasis Testamentas rodo, kad Evangelija apima išgelbėjimą per Jėzų:

¹⁶ Nes aš nesigėdiju Kristaus Evangelijos, nes ji yra Dievo galybė išgelbėti kiekvieną, kuris tiki, pirmiausia Žydai, o taip pat graikui (Romiečiams 1:16).

⁴ Todėl tie, kurie buvo išblaškyti, ėjo visur skelbdami

žodį . ⁵ Tada Pilypas nuėjo į Samarijos miestą ir pamokslavo jiems Kristų. <...> ¹² Bet kai jie patikėjo Pilypu, kai jis skelbė apie Dievo karalystę ir Jėzaus Kristaus vardą, ir vyrai, ir moterys buvo pakrikštyti. <...> ²⁵ Taigi, palindiję ir skelbė Viešpaties žodį, jie grįžo į Jeruzalę, skelbdami Evangeliją daugelyje samariečių kaimų. ²⁶ Dabar Viešpaties angelas kalbėjo Pilypui... ⁴⁰ Pilypas buvo rastas Azote . Eidamas pro šalį, jis pamokslavo visuose miestuose, kol atvyko į Cezarėją. (Apaštalų darbai 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁵ Jis skelbė jiems Jėzų ir prisikėlimą. (Apaštalų darbai 17:18)

³⁰ Tada Paulius ištisus duėjus metus gyveno savo nuomojamame name ir priėmė visus, kurie atvyko pas jį. ³¹ skelbti Dievo karalystę ir su visu patikėjęjimu mokyti to, kas liečia Viešpatį Jėzų Kristų, ir niekas jam nedraudžia. (Apaštalų darbai 28:30-31)

Atkreipkite dėmesį, kad pamokslavimas apėmė Jėzų IR karalystę. Deja, graikų-romėnų bažnyčių mokymuose paprastai trūksta tinkamo Dievo Karalystės Evangelijos supratimo.

Tiesą sakant, kad padėtų mums tapti tos karalystės dalimi, Dievas taip pamilo žmones, kad atsiuntė Jėzų mirti už mus (Jono 3:16-17) ir išgelbsti mus savo malone (Efeziečiams 2:8). Ir tai yra gerosios naujienos dalis (Apaštalų darbai 20:24).

Karalystės Evangelija yra tai, ko reikia pasauliui, bet...

Dirbti taikos labui (Mato 5:9) ir daryti gera yra verti tikslai (plg. Galatams 6:10). Tačiau daugelis pasaulio lyderių, įskaitant religinius, mano, kad taiką ir klestėjimą atneš tarptautinis žmonių bendradarbiavimas , o ne Dievo Karalystė. Ir nors jie turės tam tikrų laikinų sėkmų, jiems ne tik nepasisėks, kai kurios jų žmogiškosios pastangos galiausiai prives planetą Žemę iki tokio lygio, kad

gyvenimas taptų netvarus, jei Jėzus negrįžtų įkurti Savo Karalystės. Žmonių taisyklas Žemėje be Dievo yra tuščia ir klaidinga evangelija (Psalmyno 127:1).

Daugelis pasaulio šalių bando sudaryti pasiaur religinį Babilono tarptautinį planą, kad ^{XXI} amžiuje būtų sukurta nauja pasaulio tvarka. Tai yra kažkas, ką Tęstinė Dievo Bažnyčia pasmerkė nuo pat savo įkūrimo ir planuoja toliau smerkti. Kadangi Šėtonas prieš beveik 6000 metų suviliojo Jėvą pamėgti savo Evangelijos versiją (Pradžios 3 skyrius), daugelis žmonių tikėjo, kad jie geriau už Dievą žino, kas padarys juos ir pasaulį geresnius.

Remiantis Biblija, Europoje reikės karinio vado (vadinamo Šiaurės karaliumi, dar vadinamu Apreiškimo Žuėrimi 13:1-10) ir religinio lyderio (vadinamo netikru pranašu, dar vadinamu TAE) deriniu. galutinis Antikristas ir Apreiškimo 13:11–17 dviragis Žuėris iš septynių kalvų miesto (Apreiškimo 17:9, 18), kad įvestų „babilonietiską“ (Apreiškimo 17 ir 18) pasaulio tvarką. Nors žmonijai reikia Kristaus sugrįžimo ir Jo karalystės įkūrimo, ^{XXI} amžiuje daugelis pasaulyje nekveips dėmesio į šią žinią – jie ir toliau tikės įvairiomis Šėtono klaidingos evangelijos versijomis. Bet pasaulis gaus liudytoją.

Prisiminkite, kad Jėzus mokė:

¹⁴ Ir ši karalystės Evangelija bus skelbiama visame pasaulyje kaip liudijimas visoms tautoms, ir tada ateis galas. (Mato 24:14)

Pastebėkite, kad karalystės Evangelija pasieks pasaulį kaip liudytojas, tada ateis galas.

Tam yra keletas priežasčių.

Viena iš jų yra ta, kad Dievas nori, kad pasaulis išgirstų tikrąją Evangeliją prieš prasidedant Didžiajam suspaudimui (kuris prasideda Mato 24:21). Taigi Evangelijos žinia yra liudijimas ir įspėjimas (plg. Ezechielio 3; Amoso 3:7). Tai

sukels daugiau pagonių atsivertimų prieš Jėzui sugrįžtant (Romiečiams 11:25) ir pakankamai atsivertimų ne pagonims (Romiečiams 9:27), kol Jėzus sugrįš.

Kitas dalykas yra tai, kad Žinios esmė prieštarauja keylančio žuvėris, Šiaurės galios karaliaus, ir netikro pranašo, galutinio Antikristo, nuomonei. Iš esmės jie pažadės taiką žmogiškoms pastangomis, tačiau ji nuves į pabaigą (Mato 24:14) ir sunaikinimą (plg. 1 Tesalonikiečiams 5:3).

Dėl ženklių ir su jais susijusių melagingų stebuklių (2 Tesalonikiečiams 2:9) dauguma pasaulio žmonių pasirenks tikėti melu (2 Tesalonikiečiams 2:9-12), o ne Evangelijos žinia. Dėl Romos katalikų, Rytų ortodoksų, liuteronų ir kitų netinkamo tūkstantmetės Dievo Karalystės pasmerkimo daugelis klaidingai tvirtins, kad tūkstantmečio Dievo Karalystės evangelijos žinia yra klaidinga evangelija, susijusi su Antikristu.

Įsitikimi Filadelfijos krikščionys (Apraiškimo 3:7-13) skelbs tūkstantmetę karalystės evangeliją, taip pat pasakos pasauliui, ką ketina daryti tam tikri pasaulio lyderiai (įskaitant žuvėrį ir netikrą pranašą).

Jie palaikys žinią, kad žuvėris, Šiaurės jėgos karalius, kartu su netikru pranašu, galutiniu Antikristu, galiausiai sunaikins (kartu su kai kuriais jų sąjungininkais) JAV ir Jungtinės Karalystės anglo tautas, Kanada, Australija ir Naujoji Zelandija (Danieliaus 11:39) ir kad netrukus po to jos sunaikins arabų/islamo konfederaciją (Danieliaus 11:40-43), veiks kaip demonų įrankiai (Apraiškimo 16:13-14), ir galiausiai kovos su Jėzumi Kristumi jam sugrįžus (Apraiškimo 16:14; 19:19-20). Įsitikimieji filadelfiečiai (Apraiškimo 3:7-13) skelbs, kad netrukus ateis tūkstantmetė karalystė. Tai greičiausiai sukeltų daug žiniasklaidos dėmesio ir prisidėtų prie Mato 24:14 išsipildymo. Mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, ruošiamo literatūra (keliomis kalbomis), pridėdame prie interneto svetainių ir imamės kitų veiksmų, kad pasiruoštume „trumpam darbui“ (plg. Romiečiams 9:28), kuris lems Dievo apsisprendimą, kad Mato 24:14 buvo pakankamai pateiktas kaip liudytojas, kad ateis pabaiga.

„Klaidinga evangelija“, skelbianti pasaulio lyderius (greičiausiai koks nors „naujo tipo“ aukščiausias Europos lyderis kartu su susikompromitavusiu pontifiku, kuris pretenduos į tam tikrą katalikybės formą), tai nepatiks – jie nenorės, kad pasaulis sąžinotų, ką jie iš tikrųjų daro (ir patys iš pradžių gali tuo netikėti, plg. Izaijo 10:5-7). Jie ir (arba) jų šalininkai taip pat greičiausiai klaidingai mokyti, kad ištikimieji filadelfiečiai palaikys ekstremistinę doktriną (millenarizmą) apie ateinančią antikristą. Kad ir kokius pasmerkimus jie ir (arba) jų pasekėjai pasmerks Filadelfijos tikintiesiems ir nuolatinei Dievo bažnyčiai, sukels persekiojimą (Danieliaus 11:29-35; Apreiškimo 12:13-15). Tai taip pat sukels pabaigą – didžiojo suspaudimo pradžių (Mato 24:21; Danieliaus 11:39; plg. Mato 24:14-15; Danieliaus 11:31), taip pat ištikimosios Filadelfijos apsaugos laiką, krikščionys (Apreiškimo 3:10; 12:14-16).

Žvėris ir netikras pranašas bandys valdyti jėgą, ekonomiją, šantažą, ženklus, melagingus stebuklus, žmogžudystes ir kitus spaudimus (Apreiškimo 13:10-17; 16:14; Danieliaus 7:25; 2 Tesalonikiečiams 2:9-10). . Krikščionys paklaus:

¹⁰ „Ar ilgai, Viešpatie, šventasis ir tikras, kol tu teisi ir atkeršysi už mūsų kraują tiems, kurie gyvena žemėje? (Apreiškimo 6:10)

Per amžius Dievo žmonės stebėjosi: „Kiek laiko užtruks, kol Jėzus sugrįš?

Nors nežinome nei dienos, nei valandos, mes tikimės, kad Jėzus sugrįš (ir tikėtantmetė Dievo karalystė bus įkurta) ^{xxv} amžiuje, remdamiesi daugybe Šventojo Rašto (puz., Mato 24:4-34; Psalmyno 90:4; Ozėjo 6: 2; Luko 21:7-36; Hebrajams 1:1-2; 4:4,11; 2 Petro 3:3-8; 1 Tesalonikiečiams 5:4), kurių kai kurios dalys dabar išsipildo.

Jei Jėzus nesikės, pasaulis sunaikins visą gyvybę:

²¹ Tada bus didelis suspaudimas, kokio nebuvo nuo pasaulio pradžios iki šiol, ir nebus. ²² Ir jei tos dienos nebūtų sutrumpintos, nė vienas kūnas

nebūnų išgelbėtas, bet dėl išrinktųjų tos dienos bus sutrumpintos. (Mato 24:21-22)

²⁹ Tuoj po tų dienų suspaudimų saulė aptems, o mėnulis nebešvies. Žvaigždės kris iš dangaus, ir dangaus galybės susuynuos. ³⁰ Tada danguje pasirodys Žmogaus Sūnaus ženklas, tada visos žemės giminės raudos ir išvys Žmogaus Sūnų, ateinantį dangaus debesyse su galybe ir didele šlove. ³¹ Jis pasuks savo angelus su dideliu trimito garsu, ir jie surinks Jo išrinktuosius iš keturių vėjų, nuo vieno dangaus krašto iki kito. (Mato 24:29-31)

Dievo Karalystė yra tai, ko pasauliui reikia.

Karalystės ambasadoriai

Koks jūsų vaidmuo karalystėje?

Šiuo metu, jei esate tikras krikščionis, turite būti jo ambasadorius. Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Paulius:

²⁰ Taigi mes esame Kristaus pasiuntiniai, tarsi Dievas per mus melstų: mes meldžiame jus dėl Kristaus: susitaukykite su Dievu. (2 Korintiečiams 5:20)

¹⁴ Taigi atsistokite, susijusę juosmenį tiesa, apsiivilkę teismo šarvą ¹⁵ ir apsiauč kojas rengdami taikos Evangeliją. ¹⁶ visų pirma imk tikėjimo skydą, kurio galėsi užgesinti visas piktojo ugnies smauges. ¹⁷ Imk išgelbėjimo šalną ir Dvasios kardą, kuris yra Dievo žodis. ¹⁸ Visada melddamasis su visa malda ir prašymu Dvasioje, budėdamas su visu atkaklumu ir maldavimu už visus šventuosius, ¹⁹ ir už mane, kad man būtų suteiktas žodis, kad galėčiau drąsiai atverti burną ir skelbti Evangelijos paslaptį, ²⁰ kurios ambasadorius esu surakintas; kad jame galėčiau drąsiai kalbėti, kaip ir privalau. (Efeziečiams 6:14-20)

Kas yra ambasadorius? Merriam-Webster turi tokį apibrėžimą:

1 : oficialus pasiuntinys; ypač : aukščiausio rango diplomatinis agentas , akredituotas užsienio vyriausybei ar suverenui kaip nuolatinis savo vyriausybės ar suvereno atstovas arba paskirtas atlikti specialią ir dažnai laikiną diplomatinę užduotį

2 a : įgaliotasis atstovas arba pasiuntinys

Jei esate tikras krikščionis, esate oficialus Kristaus pasiuntinys! Atkreipkite dėmesį, ką rašė apaštalas Petras:

⁹ Bet jūs esate išrinktoji karta, karališkoji kunigystė, šventa tauta, Jo paties tauta, kad galėtumėte skelbti šlovę To, kuris pašaukė jus iš tamsos į savo nuostabią šviesą. ¹⁰ kurie kadaise nebuvo tauta, o dabar yra Dievo tauta, kurie nebuvo pasigailėję, bet dabar susilaukė gailestingumo. (1 Petro 2:9-10)

Mes, krikščionys, turime būti šventos tautos dalimi.

Kuri tauta dabar yra šventa?

Žinoma, nė viena iš šio pasaulio karalysčių – bet galiausiai jos bus Kristaus Karalystės dalis (Apreiškimo 11:15). Tai Dievo tauta, Jo Karalystė yra šventa.

Kaip ambasadoriai, mes paprastai nedalyvaujame tiesioginėje šio pasaulio tautų politikoje. Tačiau dabar turime gyventi Dievo gyvenimo būdu (taip pat Žr. nemokamą knygą, kurią rasite adresu www.ccog.org pavadinimu: [Krikščionys: Dievo Karalystės ambasadoriai, Biblijos nurodymai gyventi kaip krikščioniai](#)). Taip darydami geriau sužinome, kodėl Dievo keliai yra geriausi, kad Jo karalystėje galėtume būti karaliais ir kunigais bei karaliauti su Kristumi Žemėje:

⁵ Tam, kuris mus pamilo ir savo krauju uaplouė nuo mūšų nuodėmių, ⁶ ir padarė mus karaliais bei kunigais savo Dievui ir Tėvui, Jam šlouė ir valdžia per amžius amžius. Amen. (Apreiškimo 1:5-6)

¹⁰ Padarė mus karaliais ir kunigais mūšų Dievui. Ir mes karaliausime žemėje. (Apreiškimo 5:10)

Vienas iš ateities aspektų bus mokyti tuos, kurie tada yra mirtingieji, citi Dievo keliais:

¹⁹ Tauta gyvena Sione, Jeruzalėje. Daugiau nebeverskite. Išgirdęs tavo šauksmą, jis tau bus labai maloningas; Kai Jis tai išgirs, Jis tau atsakys. ²⁰ Ir nors Viešpats duos tau nelaimės duonos ir vargo vandens, tavo mokytojai nebebus nustumti į kampa, bet tavo akys matys tavo mokytojus. ²¹ Tavo ausys girdės žodį už tavęs, sakantį: „Štai kelias, eik juo“, kai tik pasuksi į dešinę arba kai pasuksi į kairę. (Izaija 30:19-21)

Nors tai yra tikstantmečio karalystės pranašystė, šiame amžiuje krikščionys turi būti pasirengę mokyti:

¹² ... iki to laiko jūs turite būti mokytojai (Hebrajams 5:12)

¹⁵ Bet pašventinkite Viešpatį Dievą savo širdyse ir būkite visada pasiruošę atsakyti kiekvienam, kuris jūsų klausia, kodėl jums slypi uiltis, su romumu ir baime (1 Petro 3:15).

Biblija rodo, kad daugelis ištikimesnių krikščionių prieš pat prasidedant Didžiajam suspaudimui daugeliui pamokys:

³³ O tie, kurie supranta, daug pamokys (Danieliaus 11:33).

Taigi, mokyti, augti malonėje ir žinioje (2 Petro 3:18) turime daryti dabar. Dalis jūsų vaidmens Dievo karalystėje yra gebėjimas mokyti. O ištikimesniems

filadelfiečiams (Apreiškimo 3:7-13) krikščionims tai taip pat apims svarbaus Evangelijos liudijimo palaikymą prieš tūkstantmečio karalystės pradžią (plg. Mato 24:14).

Iškūrus Dievo karalystę, Dievo tauta bus naudojama padėti atkurti pažeistą planetą:

¹² Tie iš jūų pastatys senąsias dykvietas :
Tu iškelsi pamatus daugeliui kartų: Ir jus vadins pažeidimo taisytoju,
gatuoj, kuriose gyventi, atkūrėju. (Izaija 58:12)

Taiqi Dievo tauta, kuri gyvena Dievo būdu šiame amžiuje, palengvins žmonų gyvenimą miestuose (ir kitur) šiuo atkūrimo laikotarpiu. Pasaulis tikrai bus geresnė vieta. Dabar turėtume būti Kristaus ambasadoriai, kad galėtume tarnauti Jo Karalystėje.

Tikroji Evangelijos žinia yra permaininga

Jėzus pasakė: „Jei laikotės mano žodžio, jūs tikrai esate mano mokiniai. 32 Ir jūs pažinsite tiesą, ir tiesa padarys jus laisvus“ (Jn 8, 31-32). Tiesos žinojimas apie Dievo Karalystės Evangeliją išlaisvina mus nuo netikrų šio pasaulio vilčių spąstų. Galime drąsiai paremti planą, kuris veikia – Dievo planą! Šėtonas apgavo visą pasaulį (Apreiškimo 12:9) ir Dievo Karalystė yra tikrasis sprendimas. Turime stovėti už tiesą ir ją propaguoti (plg. Jono 18:37).

Evangelijos žinia yra daugiau nei apie asmeninį išgelbėjimą. Geroji naujiena apie Dievo karalystę turėtų pakeisti žmogų šiame amžiuje:

² Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite atnaujindami savo protą, kad galėtumėte išsiaiškinti, kokia yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia. (Romiečiams 12:2)

Tikrieji krikščionys perkeisti tarnauti Dievui ir kitiems:

²² Vergai, visuose dalykuose pakluskite savo šeiminiukams pagal kŪnā, ne tarnaudami akims, kaip patinka žmonėms, bet nuoširdžiai širdimi, bijodami Dievo. ²³ Ir ką darysite, darykite tai iš širdies, kaip Viešpačiui, o ne žmonėms. ²⁴ Žinodami, kad iš Viešpaties gausite atlygį už paveldėjimą, nes jūs tarnaujate Viešpačiui Kristui. (Kolosečiams 3:22-24)

²⁵ Todėl, gavę nepajudinamą karalystę, turėkime malonę, kurios dėka galime tarnauti Dievui priiimtina su pagarba ir Dievo baimė. (Hebrajams 12:28)

Tikri krikščionys gyvena kitaip nei pasaulis. Mes priimame Dievo standartus virš pasaulio, kas yra teisinga ir neteisinga. Teisusis gyvena tikėjimu (Hebrajams 10:38), nes, norint gyventi Dievo būdu šiame amžiuje, reikia tikėjimo. Krikščionys taip skyrėsi nuo pasaulio, kuriame jie gyvena, kad Naujajame Testamente jų gyvenimo būdas buvo vadinamas „Keliu“ (Apd 9:2; 19:9; 24:14,22) . Pasaulis gyvena savanaudiškai, valdomas šėtono, vadinamuoju „Kaino keliu“ (Judo 11).

Evangelija apie Dievo karalystę yra teisumo, džiaugsmo ir ramybės žinia (Romiečiams 14:17). Tinkamai suprastas pranašiškas žodis paguodžia (plg. 1 Korintiečiams 14:3; 1 Tesalonikiečiams 4:18), ypač stebint, kaip pasaulis byra (plg. Luko 21:8-36). Tikras krikščioniškas gyvenimo būdas veda į dvasinę gausą ir fizinę palaimą (Morkaus 10:29-30). Dėl to tie, kurie tuo gyvena, supranta, kad pasauliui reikia Dievo Karalystės. Krikščionys yra Dievo Karalystės ambasadoriai.

Krikščionys deda viltį į dvasinį, o ne fizinį, nors gyvename fiziniame pasaulyje (Romiečiams 8:5-8). Mes turime „Evangelijos viltį“ (Kolosečiams 1:23). Pirmieji krikščionys suprato tai, ko daugelis šiandien išpažįstančių Jėzų iš tikrųjų nesuvokia.

6. *Potsong ea rōnaka tseba joang bonnete ba hore ketla fela ke ree leholimong...*

Graiķu-romēņu bažņučios tiki, kad jos moko Dievo karalystēs aspektu, tačiau jiems sunku suprastī, kas īš tikeruļļu gra. *Pavyzdžiui, The Catholic Encyclopedia* moko apie karalystē:

Kristaus... Kiekviename Jo mokymo etape šios karalystės atėjimas, įvairūs jos aspektai, tiksliai prasmė, būdas, kuriuo ji turi būti pasiekta, sudaro pagrindinį Jo pasisakymų elementą, todėl Jo kalbėjimas vadinamas „evangelija“. karalystės“... jie pradėjo kalbėti apie Bažnyčią kaip apie „Dievo karalystę“; plg. plk., 1, 13; 1 Tes., ii, 12; Apoc., 1, 6, 9; p. 10 ir tt ...tai reiškia Bažnyčią kaip tą dieviškąją instituciją... (Popiežius H. Dievo Karalystė. The Catholic Encyclopedia, Volume V999, 1910).

Nors aukščiau buvo nurodyta „Pl., 1, 13; 1 Tes., ii, 12; Apoc., 1, 6, 9; p. 10“, jei pažvelgsite į juos, pamatysite, kad nė vienoje iš tų eilučių nieko nesakoma apie Bažnyčią kaip Dievo karalystę. Jie moko, kad tikintieji bus Dievo Karalystės dalimi arba kad tai yra Jėzaus karalystė. Biblija įspėja, kad daugelis pakeis Evangeliją arba atsignęžtų į kitą, netikrą (Galatams 1:3-9). Deja, tai padarė įvairūs.

Jėzus mokė: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas. Niekas nenuveina pas Tėvą kitaip, kaip tik per mane“ (Jono 14:6). Petras mokė: „Nėra išgelbėjimo kituose, nes žmonėms nėra duota po dangumi kito vardo, kuriuo būtume išgelbėti“ (Apd 4:12). Petras pasakė, kad žydai visi turi turėti tikėjimo, kad galėtų atgailauti ir priimti Jėzų, kad būtų išgelbėtas (Apd 2:38).

Priešingai, popiežius Pranciškus mokė, kad ateistai be Jėzaus gali būti išgelbėti gerais darbais! Jis taip pat moko, kad žydai gali būti išgelbėti nepriimant Jėzaus! Be to, atrodo, kad jis ir kai kurie graikai-romėnai mano, kad nebiblinė „Marijos“

versija yra raktas į Evangeliją, taip pat raktas į ekumeninę ir tarpreliginę vienybę. Deja, jie ir kiti nesupranta Jėzaus svarbos IR tikrosios Dievo Karalystės Evangelijos. Daugelis propaguoja melagingas evangelijas.

Daugelis nori vaikščioti pagal regėjimą ir tikėti pasauliu. Naujasis Testamentas moko, kad krikščionys turi žiūrėti aukščiau:

² Susimąstykite apie tai, kas aukščiau, o ne į tai, kas yra žemėje. (Kolosečiams 3:2)

⁷ Mes gyvename tikėjimu, o ne regėjimu. (2 Korintiečiams 5:7)

Tačiau popiežius Pijus XI iš esmės mokė vaikščioti žiūrėdamas į savo bažnyčią:

...Katalikų bažnyčia...yra Kristaus karalystė žemėje. (Pijaus enciklika Quas Primas).

Svetainėje CatholicBible101 teigiama: „ Dievo karalystę žemėje įsteigė Jėzus Kristus 33 m. po Kristaus, savo Bažnyčios, vadovaujamos Petro... Katalikų Bažnyčios, pavidalu. Tačiau tūkstantmetė Dievo Karalystė nėra čia ir ne Romos bažnyčia, bet ji bus žemėje. Nors tikroji Dievo Bažnyčia turi „raktus į karalystę“ (Mato 16:19), tie, kurie tvirtina, kad bažnyčia yra karalystė, „atėmė pažinimo raktą“ (Lk 11:52).

Romos Bažnyčia taip stipriai moko prieš netrukus ateisiančią žemiškąją tūkstantmetę Dievo Karalystę, kad iš esmės tai yra vienintelė „Antikristo doktrina“, nurodyta oficialiame Katalikų Bažnyčios katekizme :

676 Antikristo apgaulė jau pradeda formuotis pasaulyje kiekvieną kartą, kai tik teigiama istorijoje suvokti tą mesijinę viltį, kuri gali būti įgyvendinta anapus istorijos tik per eschatologinį sprendimą. Bažnyčia atmetė net modifikuotas šio karalystės falsifikavimo formas, kad būtų

paradintas tūkstantmečiu... (Katalikų bažnyčios katekizmas.
Imprimatur Potest +Joseph kardinolas Ratzingeris, Doubleday, NY
1995, p. 194)

Deja, tie, kurie su tuo sutinka, galiausiai turės didelių problemų skelbdami Dievo
Karalystės Evangeliją. Kai kurie ima

baisūs žingsniai prieš tuos, kurie tai skelbia (Danieliaus 7:25; 11:30-36). Bet,
galite pagalvoti, ar ne visi, kurie išpažįsta Jėzų Viešpačiu, bus karalystėje? Ne,
jų nebus. Atkreipkite dėmesį, ką Jėzus pasakė:

²¹ „Ne kiekvienas, kuris man sako: 'Viešpatie, Viešpatie', įeis į dangaus
karalystę, bet tas, kuris vykdo mano dangiškojo Tėvo valią. ²² Tą dieną daugelis
man sakys: 'Viešpatie, Viešpatie, argi mes nepranašavome Tavo vardu,
išvarėme demonų Tavo vardu ir nepadarėme daug stebuklų Tavo vardu?'
²³ Tada aš jiems pasakysiu: 'Aš niekada jų neįpažinojau; šalin nuo
manęs, jūs, kurie darote neteisybę!' (Mato 7:21-23)

Apaštalas Paulius pažymėjo, kad jo laikais „neteisybės paslaptis“ „jau veikė“
(2 Tesalonikiečiams 2:7). Šis neteisėtumas taip pat yra susijęs su tuo, ko Biblija
perspėja paskutiniiais laikais, vadinamą „Paslaptimi, Didžiojo Babilono“
(Apreiškimo 17:3-5).

„Neteisybės paslaptis“ yra susijusi su išpažįstančiais krikščionis, kurie tiki, kad
jiems nereikia laikytis dešimties Dievo įsakymų įstatymo ir tt ir (arba) yra tiek
daug priimtinių išimčių ir (arba) yra priimtinių atgailos formų, kurios sulaužytų
Dievo įstatymus. Įstatymą, todėl nors jie mano, kad turi tam tikrą Dievo įstatymo
formą, jie nesilaiko krikščionybės formos, kurią Jėzus ar Jo apaštalai pripažintų
teisėta.

Graikai-romėnai yra kaip fariziejai, kurie pažeidė Dievo įsakymus, bet tvirtino,
kad jų tradicijos padarė tai priimtiniu – Jėzus pasmerkė tokį požiūrį (Mato
15:3-9)! Izaijas taip pat perspėjo, kad žmonės, teigdami, kad yra Dievo,

maištauja prieš Jo įstatymą (Įžaijo 30:9). Ši neteisėtą maištą, deja, matome iki šiol.

Atrodo, kad dar viena „paslaptis“ yra ta, kad Romos bažnyčia tiki, kad jos militaristinės ekumeninės ir tarpreliginės darbotvarkės atves į taiką ir nebiblinę Dievo Karalystės versiją Žemėje. Šventasis Raštas įspėja dėl artėjančios ekumeninės vienybės, kuri, kaip jis moko, kelerius metus bus sėkminga (pastaba: rodoma Naujoji Jeruzalės Biblija, katalikų patvirtintas vertimas):

⁴ Jie parpuolė prieš slobiną, nes jis davė valdžią Žvėriui, ir jie parpuolė priešais Žvėrį, sakydami: „Kas gali lygintis su Žvėrimi? Kas gali su tuo kovoti?“ ⁵ Žvėriui buvo leista išgirsti savo pasigypimus ir pikėtodžiauimus ir būti aktyviam keturiasdešimt du mėnesius. ⁶ Jis pikėtodžiauvo Dievui, jo vardui, jo dangiškajai palapinei ir visiems, kurie ten yra prieglaudoje. ⁷ Buvo leista kariauti su šventaisiais ir juos nugalėti, taip pat sutekta valdžia kiekvienai rasei, tautai, kalbai ir tautai: ⁸ Ji garbina visi pasaulio žmonės, tai yra visi, kurių vardas nuo pasaulio įkūrimo nebuvo įrašytas į Avinėlio gyvenimo knygą. ⁹ Kas girdi, teklauso: ¹⁰ Tie, skirti nelaisvei į nelaisvę; tie, kurie už mirį nuo kardo, iki mirties nuo kardo. Štai kodėl šventieji turi turėti ištvermės ir tikėjimo. (Apreiškimo 13:4-10, NJB)

Biblija įspėja dėl Babilono vienybės pabaigos:

¹ Vienas iš septynių angelų, turėjęs septynis dubenėlius, atėjo man pasikalbėti ir tarė: „Ateik čia, aš parodysiu tau bausmę didžiajai paleistuvei, sostei prie gausaus vandens, ² su kuria visi Žemės karaliai, ištvirkavo ir visus pasaulio gyventojus pagirdė savo svetimavimo vynu“. ³ Jis nusivedė mane dvaria į dykumą, ir ten pamatčiau moterį, įojančią ant raudono Žvėries, turinčią septynias galvas ir dešimt ragų, ant kurių buvo užrašyti pikėtodžiaujantys titulai. ⁴ Moteris buvo apsirengusi purpurine ir raudona rūbais, spindėjo auksu, brangakmeniais ir perlais. Ji laikė auksinį vynu taurę, pripildytą bjaurių jos paleistuvystės nešvarumų. ⁵ ant jos kaktos buvo užrašytas vardas, paslaptingas vardas: „Didžioji

Babelē, visu paleistuvu ir visu Žemēje nešvarių papročiu motina ". ⁶ Mačiau, kad ji buvo girta, girta nuo šventųjų kraujo ir Jėzaus kankinų kraujo, o kai pamaciau ją, buvau visiškai paslaptingas. (Apiešikimo 17:1-6, NJB)

⁹ „Tai reikalauja gudrumo. Septynios galvos yra septynios kalvos, ant kurių sėdi moteris. . . ¹⁸ Moteris, kurią matėte, yra didysis miestas, turintis valdžią visiems Žemės valdovams. (Apiešikimo 17: 9,18, NJB)

¹ Po to aš pamačiau kitą angelą, nužengiantį iš dangaus, turintį didelę valdžią. Žemė spindėjo jo šlove. ² Visu balsu jis šaukė: „Žuvo Babilonas, žlugo Didysis Babilonas ir tapo velnių prieglauda bei visu nešvankių dvasų ir purvinų, bjaurių paukščių prieglauda. ³ Visos tautos gėrė jos paleistuvystės ugną. Kiekvienas karalius Žemėje su ja paleistuvavo, ir kiekvienas pirklys tapo turtingas dėl jos ištvirkavimo". ⁴ Kitas balsas prabilo iš dangaus. Girdėjau sakant: „Išėik, mano tauta, šalin nuo jos, kad nedalyvaustum jos nusikaltimuose ir netektum tų pačių negandų". ⁵ Jos nuodėmės sickia dangų, ir Dievas turi omenyje jos nusikaltimus: elkis su ja taip, kaip ji elgėsi su kitais. ⁶ Jai turi būti sumokėta duigubai suma, nei ji reikalauo. Ji turi turėti duigubai stipresnį puodelį savo mišinio. ⁷ Kiekviena jos pompastika ir orgija turi atitikti kankinimus ar kaučias. Aš esu karalienės soste, galvoja ji; Aš nesu našlė ir niekada nesužinosiu apie netektį. ⁸ Vieną dieną ją užklups marai: ligos, gedulas ir badas. Ji bus sudeginta iki Žemės. Viešpats Dievas, kuris ją pasmerkė, yra galingas". ⁹ Jos raudos ir raudos Žemės karaliai, kurie kartu su ja paleistuvavo ir rengė orgijas. Jie mato dūmus, kai ji dega (Apiešikimo 18:1-9, NJB)

Zacharijuje Billija įspėja dėl ateinančio Babilono ir parodo, kad tinkama vienybė neįvyks tol, kol Jėzus sugrįš:

¹⁰ *Atsargiai! Saugokis! Bēk iš šiaurės Zemes, – sako Viešpats, – nes aš išsklaidīšiau tave ī keturis dangaus vējus, – sako Viešpats. ¹¹ Atsargiai! Pabēgk, Sione, dabar gyvenantis su Babilono dukra!*

¹² *Nes taip sako Viešpats Sabaotas, nes šlouē īsakūta*

aš, apie tautas, kurios tave plēšē: „Kas tave paliečia, tas paliečia mano akies obuolī. ¹³ Dabar pažvelk, aš pamojūsīu prieš juos rankā, ir jie bus apīplēšti tu, kurīuos jie pavergē”. Tada jūs žīnosīte, kad Viešpats Sabaotas mane atsīuntē! ¹⁴ Giedokīte, dīziukītēs, Siono dukra, nes dabar aš ateīnu gyventi tarp jūsu, – sako Viešpats! ¹⁵ Tā dienā daugelis tautū atsīvers ī VĖSPATĪ. Taip, jie taps jo žmonēmīs ir gyvens tarp jūsu. Tada jūs žīnosīte, kad Viešpats Sabaotas atsīuntē mane pas jus! ¹⁶ Viešpats uīzvaldys Judā, jo dalī Šventojoje Žemēje, ir vēl pasīrīnks Jeruzalē. (Zacharijo 2:10-16, MĖ; atkreīpkīte dėmesī, kad KJV | NKJV versījose elutēs nurodytos kaip Zacharijo 2:6-12)

Ekumeniniai ir tarpreliginiai judėjimai, kurīuos skatina Jungtinēs Tautos, Vatīkanas, daugelis protestantū ir Rytū ortodoksū lyderū, yra aiškiai smerkīami Biblijos ir neturētū būti skatinami. Jėzus perspėjo apie tuos, kurie teigia sekantys Juo, kuris „daugelī suklaidīns” (Mato 24:4-5). Daug ekumenizmo yra susīję su Apreiškimo 6:1-2 „baltuoju raitelīu” (kuris NE Jėzus) ir Apreiškimo 17 skyriaus paleistuve.

Kaip ir Zacharijas, apaštalas Paulius taip pat mokē, kad tikroji tikėjimo vienybē neatsiras tol, kol Jėzus sugrīš:

¹³ *kol visi pasīeksīme vienybē tikėjīme ir Dievo Sūnaus pažīnimu ir saformuosīme tobulā Žmoģū, visiškai subrendusī paties Kristaus pilnatvei. (Efezīčīams 4:13, MĖ)*

Tie, kurie tiki, kad šī vienybē ateina prieš Jēzusa sugrīžimā, klysta. Tiesā sakant, kai Jēzuss grīš, Jis turēs sugriauti tautu, kurios susirinks prieš Jī, vienybē:

11:15 Tada septintasis angelas pūtē trimtā, ir danguje buvo girdēti šaukiantys balsai: 'Pasaulio karalystē tapo mūsū Viešpaties ir jo Kristaus karalystē, ir jis viešpataus per amžū amžius'.¹⁶ Dvidešimt keturi upresnieji, sēdējē Dievo akiuāzdojē, nusilenkē ir kaktomis palietē žemē garbindami Dievā¹⁷ šiais žodžiais: „Dēkojame tau, visagali Viešpatie Dieve, kuris yra, kuris buvo, prisicēmēs tavo didžiulē galiā ir pradēdamas tavo viešpatavimā.¹⁸ Tautos šurmuliavo ir dabar atējo laikas tavo atpildymui ir mirusiem teisti, tavo tarnams pranašams, šventiesiems ir tiems, kurie bijo tavo vardo, mažiem ir dideliem. . Atējo laikas sunaikinti tuos, kurie naikina žemē. (Apriškimo 11:15-18, NŅB)

19:6 Ir išgirdau didžiulēs minios balsus, panašius į vandenyno šniokštīmā ar griaustinį griaustinį, atsakančius: „Aleliuja! Prasiđējo Viešpaties, mūsū visagali Dievo, karalystē: . . .¹⁹ Tada pamačiau žvėrį, visus žemēs karalius ir jų kariuomenē, susirinkusią kovoti su Raiteliu ir jo kariuomenē.²⁰ Bet žvėris buvo paimtas į nelaisvę kartu su netikru pranašu, kuris padarē stebuklus žvėries labui ir per juos suklaidino tuos, kurie sutiko su žvėries ženklū, ir tuos, kurie garbino jo statulā. Šie du buvo gppi įmesti į ugningā degančios sieros ežerā.²¹ Visi likusieji buvo nužudyti Raitelio kardū, išlindusiu iš jo burnos, ir visi paukščiai apstirjo savo mėsa. . .^{20:4} Tada aš pamačiau sostus, kuriuose jie atsicēdo ir jiems buvo suteikta teisē teisti. Mačiau sielas visū, kuriems buvo nukirstos galvos už tai, kad jie liudijo apie Jēzū ir skelbē Dievo žodį, ir tū, kurie atsiskakē garbinti žvėrį ar jo statulā ir nepriēmē ženklū ant savo kaktos ar rankū; jie atgijo ir karaliavo su Kristumi rīkstantį metū. (Apriškimo 19:6, 19-21; 20:4, NŅB)

Atkreipkite dėmesį, kad Jēzuss turēs sunaikinti prieš Jī susivienijusias pasaulio kariuomenes. Tada Jis ir šventieji viešpataus. Tada bus tinkama tikėjimo vienybē.

Deja, daugelis klausys netikrų taru, kurie atrodo geri, bet tokie nėra, kaip išpėjo apaštalas Paulius (2 Korintiečiams 11:14-15). Jei daugiau iš tikrųjų suprasu Bibliją ir Dievo Karalystės Evangeliją, mažiau kovotų prieš Jėzų.

7. *Boklebale amohetseng leba neile tokelo*

Nors Žmonės mėgsta manyti, kad esame tokie protingi, mūsų supratimas turi ribos, tačiau Dievo „supratimas yra begalinis“ (Psalmyno 147:5).

Štai kodėl prineiks Dievo įsikišimo, kad sutvarkytume šią planetą.

Nors daugelis tiki Dievu, didžioji dauguma žmonių nenori gyventi taip, kaip Jis iš tikrųjų nurodo. Atkreipkite dėmesį į šiuos dalykus:

⁵ Jis tau, Žmogau, parodė, kas gera: O ko Viešpats iš tavęs reikalauja, jei nedorai darytum, mylėtum gailestingumą ir nuolankiai vaikščiotum su savo Dievu? (Michėjo 6:8)

Nuolankiai vaikščioti su Dievu žmonija tikrai nenorėjo daryti. Nuo Adomo ir Ievos laikų (Pradžios 3:1-6) žmonės nusprendė pasikliauti savimi ir savo prioritetais, o ne Dievu, nepaisant Jo įsakymų (Įėjimo 20:3-17).

Patarlių knyga moko:

⁵ Pasitikėk Viešpačiu visa širdimi ir nesiremk savo protu. ⁶ Visuose savo keliuose pripažink Jį, ir Jis nukreips tavo takus. ⁷ Nebūk išmintingas savo akyse; Bijokite Viešpaties ir šalinkitės nuo blogio. (Patarlių 3:5-7)

Tačiau dauguma žmonių tikrai nepasitikės Dievu visa širdimi ir nelauks, kol Jis nukreips jų žingsnius. Daugelis sako, kad darys tai, ko nori Dievas, bet to nedaro. Žmonija buvo apgauta sėtono (Aprėiškimo 12:9) ir papuolė į pasaulio geismus bei „gyvenimo išdidumą“ (1 Jono 2:16).

Todėl daugelis sugalvoja savo religines tradicijas ir pasaulietines vyriausybes, nes mano, kad žino geriausiai. Tačiau jie neatgailauja (plg. Jeremijo 10:23) ir tikrai neatgailaus.

Štai kodėl Žmonijai reikia Dievo Karalystės (plg. Mato 24, 21-22).

Apsvarstykite palaiminimus

Vienas iš labiausiai žinomų Jėzaus pareiškimų buvo palaiminimai, kuriuos Jis pasakė savo pamokse Alyvų kalne.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką Jis pasakė:

³ „Palaiminti duosios vargšai, nes jų yra dangaus karalystė. ⁴ Palaiminti liūdinčios, nes jie bus paguosti. ⁵ Palaiminti romieji, nes jie paveldės žemę. ⁶ Palaiminti, kurie alksta ir trokšta teisumo, nes jie bus pasotinti. ⁷ Palaiminti gailestingieji, nes jie susilauks gailestingumo. ⁸ Palaiminti tyraširdžiai, nes jie regės Dievą. ⁹ Palaiminti taikdariai, nes jie bus vadinami Dievo vaikais. ¹⁰ Palaiminti, kurie yra persekiojami dėl teisumo, nes jų yra dangaus karalystė. (Mato 5:3-10)

Būtent Dievo karalystėje (plg. Mk 4, 30-31), kurią Matas dažnai vadina dangaus karalyste (plg. Mato 13, 31), šie palaiminti pažadai išsipildys. Būtent Dievo karalystėje išsipildys pažadas, kad romieji paveldės žemę, o tyrieji pamatys Dievą. Laukite gerų naujienų apie palaiminimus Dievo karalystėje!

Dievo keliai teisingi

Tiesa ta, kad Dievas yra meilė (1 Jono 4:8, 16), o Dievas **NĖRA** savanaudis. Dievo įstatymai rodo meilę Dievui ir mūsų artimui (Monkaus 12:29-31; Jokūbo 2:8-11). Pasaulio keliai yra savanaudiški ir baigiasi mirtimi (Romiečiams 8:6).

Atkreipkite dėmesį, kad Biblija rodo, kad tikri krikščionys laikosi įsakymų:

¹ Kas tiki, kad Jėzus yra Kristus, yra gimęs iš Dievo, ir kiekvienas, kuris myli gimusįjį, myli ir gimusįjį iš Jo. ² Iš to mes žinome, kad mylime Dievo vaikus, kai mylime Dievą ir laikomės Jo įsakymų. ³ Juk tai yra Dievo meilė, kad laikomės Jo įsakymų. Ir Jo įsakymai

nēra apsunkinātys. (1 Jono 5:1-3)

Visi Dievo īsakymai yra teisumas (Psalmyno 119:172). Jo keliai tyri (1 Titui 1:15). Deja, daugelis priēmē ļuavrias „neteisētumo“ formas ir nesuovokia, kad Jēzus atējo NE panaikinti īstatymo ar pranašū, o juos īvykdyti (Mato 5:17), paaišķindamas tikrājā ļū prasme ī išplēsdamas jas daugiau nei daugelis, mintis (pvz., Mato 5:21-28). Jēzus mokē, kad „kas tai daro ir moko, tas bus vadinamas didingu dangaus karalystēje“ (Mato 5:19) (savokas „Dievo karalystē“ ir „dangaus karalystē“ galima sukēisti).

Bīblija moko, kad tikējimas be darļū yra mirēš (Jokūbo 2:17). Daugelis teigia, kad seka Jēzumi, bet tikrai netikēs Jo mokymais (Mato 7:21-23) ir nesekuos Jo, kaip turētū (plg. 1 Korintiečiams 11:1). „Nuodēmē yra īstatymo nusiķengimas“ (1 Jono 3:4, KĢ) ir visi nusiķējo (Romiečiams 3:23). Tačiau Bīblija rodo, kad gaillestingumas nugalēs teismā (Jokūbo 2:13), nes Dievas tikrai turi planā visiems (plg. Luko 3:6).

*Ķmonū sprendimai, išskyrus Dievo kelius, neveiks. Tūkstantmēčio karalystēje Jēzus valdys „geleķine lazda“ (Apreiķimo 19:15), o gēris nugalēs, nes Ķmonēs elgsis Dievo būdu. **MSOS pasaulio problemas egzistuoja, nes šio pasaulio visuomenēs atsisako paklusti Dievui ir Jo īstatymui.** Istorija rodo, kad Ķmonija nepajēgi išsprēsti visuomenēs problemū:*

⁶ Nes kūnišķas mąstymas yra mirtis, o dvasios mąstymas yra gyvenimas ir ramybē. ⁷ Nes kūnišķas protas yra priešiķkumas Dievui, nes ji nepavaldi Dievo īstatymui ir negali būti. ⁸ Taigi tie, kurie yra kūne, negali patikėti Dievui. (Romiečiams 8:6-8)

Kriķščionys turi sutelkti dėmesį į dvasinius dalykus ir jiems suteikta Dievo Dvasia, kad tai padarytū šiame amĶiuje (Romiečiams 8:9), nepaisant mūšū asmeninū sūlpenybū:

²⁶ Matote savo pašaukimā, broļiai, kad nēra pašaukta daug īsmintīguļ pagal kūnā, nedaug galinguļ ir nedaug kilminguļ. ²⁷ Bet Dievas īssīrīnko pasaulio kvailībes, kad sugēdīntuļ īsmintīguosius, ir Dievas īssīrīnko pasaulio silpnybes, kad sugēdīntuļ galinguosius. ²⁸ Pasaulio niekīšybes ir niekīntus Dievas īssīrīnko, o kas ne, kad sunaikīnti, kas yra, ²⁹ kad joks kūnas nesīgirtuļ ģo akīvaīzdoje. ³⁰ Bet ģīe esate Kristuje ģēzufe, kuris mums tapo Dievo īsmintīmi, teisumu, pašventīnīmu ir atpīrkīmu, ³¹ kad, kaip parašyta: „Kas ģīriasi, ģegīrdi Viešpačīu”. (1 Korīntīečīams 1:26-31)

Krikščionys turi didžiulis Dievo planu! Mes dabar einame tikėjimu (2 Korīntīečīams 5:7), žvelgdami aukščiau (Kol 3:2) tikėdami (Hebrajams 11:6). Būsime palaiminti, kad laikomės Dievo įsakymų (Apreiškimo 22:14).

Bohlebale amohetseng leba neile tokelos Evangelija?

Protestantai linkę manyti, kad priėmę ģēzū kaip ģelbėtoją, ģie ieško Dievo Karalystės. Katalikai tiki, kad pakrikščytīeji, net būdami kūdikiai, įėjo į ģū bažnyčią kaip karalystė. Katalikai ir Rytū ortodoksai linkę manyti, kad per sakramentus ir pan. ģie siekia Dievo karalystės. Nors krikščionys turi būti pakrikščytīti, graikū-romėnū protestantai linkę žvelgti į pasaulį, kad išspręstū žmonijos problemas. ģie linkę į žemišką dėmesį (plg. Romiečīams 8:6-8).

Pirmiausia siekti Dievo Karalystės (Mato 6:33) krikščionims turi būti viso gyvenimo tikslas. Tikslas – ieškoti sprendimų ne į pasaulį, o į Dievą ir ģo kelius. ģeroji naujiena apie Dievo karalystę keičia mūsų gyvenimus.

Biblijoje sakoma, kad krikščionys valdys kartu su ģēzumi, bet ar suprantate, kad tai reiškia, kad tikri krikščionys iš tikruļū valdys miestus? ģēzus mokė:

¹² Vienas didikas išuėjo į tolimą šalį, kad gautū sau karalystę ir sugrįžtuļ.

¹³ Tada ģis pasišaukė dešimt savo tarnū, atidavė ģiems dešimt minū ir tarė: "Daryk reikalus, kol ateisiu". ¹⁴ Bet ģo piliečiai ģo nekontė ir

išsiuntė delegaciją iš paskos, sakydami: 'Mes neturėsime, kad šitas
viešpatautų!'

¹⁵ Ir taip atsitiko, kad grįžęs, gavęs

karalystę, jis įsakė šiems tarnams, kuriems atidavė pinigų, pasikviesti
pas save, kad žinotų, kiek kiekvienas žmogus uždirbo prekiaujant. ¹⁶ Tada
atėjo pirmasis, sakydamas: 'Šeimininke, tavo mina uždirbo dešimt minų'.

¹⁷ Jis jam tarė: 'Gerai, geras tarne! Kadangi buvai ištikimas mažame
dalyke, turėk valdžią dešimčiai miestų'. ¹⁸ Atėjo antrasis, sakydamas:
'Šeimininke, tavo mina uždirbo penkias minas'. ¹⁹ Lygiai taip pat jis jam
tarė: 'Tu taip pat vadovauk penkiems miestams'. (Lk 19:12-19)

Būkite ištikimi dėl to, ką dabar turite. Krikščionys turės galimybę valdyti tikrus
miestus, tikroje karalystėje. Jėzus taip pat pasakė: „Mano atlygis yra su manimi
, kiekvienam duoti pagal jo darbus“ (Apraiškimo 22:12). Dievas turi planą (Jobo
14:15) ir vietą (Jono 14:2) tiems, kurie jam tikrai atsilies (Jono 6:44; Apraiškimo
17:14). Dievo Karalystė yra tikra ir jūs galite būti jos dalimi!

2016 m. pradžioje žurnale „Science“ buvo straipsnis „Minų galia“, kuriame
nurodoma, kad dirbtinis intelektas ir minios išteklių naudojimas gali išspręsti
„piktas problemas“, su kuriomis susiduria žmonija. Tačiau straipsnyje nepavyko
suprasti, kas yra nedorybė, jau nekalbant apie tai, kaip ją išspręsti.

Bendradarbiavimas, neskaitant sekimo tikraisiais Dievo keliais, yra pasmerktas
žlugti ^{xx9} amžiuje, kaip ir po Didžiojo potvynio, kai žmonija bendradarbiavo
statydama žlugusį Babelio bokštą (Pradžios 11:1-9).

Problemų pasaulyje, tokiose vietose kaip Artimieji Rytai (nepaisant laukiamų
laikinų laimėjimų, puz., Danieliaus 9:27a; 1 Tesalonikiečiams 5:3), žmonės
neišspręs – mums reikia Dievo Karalystės ramybės (Romiečiams 14: 17).

Tarptautinio terorizmo problemų, nepaisant laukiamų laimėjimų, neišspręstos (plg. Ezechielio 21:12) apgauti Jungtinėse Tautose (plg. Apreiškimo 12:9) – mums reikia Dievo Karalystės džiaugsmo ir paguodos.

Aplinkos problemos nebus išspręstos tarptautiniu bendradarbiavimu, nes pasaulio tautos padės sunaikinti Žemę (Apreiškimo 11:18), bet jas išspręstos Dievo Karalystė.

Seksualinio amoralumo, abortų ir žmogaus kūno dalių pardavimo klausimus išspręstos ne JAV (plg. Apreiškimo 18:13), o Dievo Karalystė.

Didžiulę skolą, kurią turi JAV, JK ir daugelis kitų tautų, išspręstos ne tarptautinis tarpininkavimas, o galiausiai (po sunaikinimo pagal Habakuko 2:6-8) Dievo Karalystė.

Nežinojimo ir klaidingo išsilavinimo neišspręstos Jungtinės Tautos – mums reikia Dievo Karalystės. Religinės nesantaikos tikrai neišspręstos joks ekumeninis tarpreliginis judėjimas, sutinkantis su išganymu, išskyrus tikrąjį Biblijos Jėzų. Nuodėmė yra pasaulio problema, todėl mums reikia Jėzaus aukos ir Jo sugrįžimo į Dievo karalystę. Šiuolaikinis medicinos mokslas neturi visų atsakymų apie žmonių sveikatą – mums reikia Dievo Karalystės.

Bado problemų neišspręstos genetiškai modifikuoti organizmai, dėl kurių dėl galimo derliaus nutrūkimo kai kurioms pasaulio dalims gresia badas – mums reikia Dievo Karalystės.

Didžiulis skurdas kai kuriose Afrikos, Azijos ir kitose vietose, nors tam tikrą laiką naudojosi nuo pabaigos laikų „Babilono“ (plg. Apreiškimo 18:1-19), skurdo problemos neišspręstos – mums reikia Dievo Karalystės. Mintis, kad žmonija, be Jėzaus, gali atnešti utopiją šiame „dabartiniame blogio amžiuje“, yra klaidinga evangelija (Galatams 1:3-10).

Tūkstantmetis Dievo karalystės etapas yra tiesioginė karalystė, kuri bus įkurta Žemėje. Jis bus pagrįstas mylinčiais Dievo įstatymais ir mylinčiu Dievu kaip

lyderiu. Šventieji karaliaus su Kristumi tūkstantį metų (Apreiškimo 5:10; 20:4-6). Ši karalystė apims tuos, kurie tikrai priklauso Dievo Bažnyčiai, tačiau jokiam Rašte neteigiama, kad Dievo Karalystė iš tikrųjų yra Bažnyčia (katalikų ar kitokia). Romos bažnyčia priešinosi tūkstantmečio mokymui, o vėliau, artėjant prie pabaigos, ji dar stipriau priešinsis Biblijos Evangelijos žiniai. Tikėtina, kad tai sulauks didelio žiniasklaidos dėmesio, o tai gali padėti įvykdyti Mato 24:14.

Paskutiniame etape Dievo Karalystė apims „Naująją Jeruzalę, nužengiančią iš dangaus nuo Dievo“ (Apreiškimo 21:2), ir jos augimui nebus galo. Nebebus neteisybės, liūdesio ir mirties.

Dievo Karalystės Evangelijos skelbimas ir supratimas yra svarbi Biblijos tema. Apie tai mokė Senojo Testamento rašytojai. Jėzus, Paulius ir Jonas apie tai mokė. Apie tai buvo mokoma seniausiam „krikščioniškame“ pamokslu, išlikusiam už Naujojo Testamento ribų. Antrojo amžiaus pradžios krikščionių lyderiai, kaip Polikarpas ir Melitas, apie tai mokė. Mes, besitęsiančioje Dievo bažnyčioje, šiandien to mokome. Prisiminkite, kad Dievo karalystė yra pirmoji tema, apie kurią Biblija parodo, kad Jėzus pamokslavo (Markaus 1:13. Apie tai Jis skelbė ir po prisikėlimo (Apaštalių darbai 1:3), ir to pirmiausia turėtų siekti krikščionys (Mato evangelija). 6:33).

Evangelija yra ne tik apie Jėzaus gyvenimą ir mirtį. Evangelijos, kurios mokė Jėzus ir Jo pasekėjai, akcentas buvo ateinanti Dievo Karalystė. Karalystės evangelija apima išgelbėjimą per Kristų, bet taip pat mokymą apie žmonių vyriausybę pabaigą (Apreiškimo 11:15).

Atsiminkite, Jėzus mokė, kad galas ateis tik tada, kai pasauliui bus paskelbta karalystės evangelija, liudijanti visoms tautoms (Mato 24:14). Ir tas pamokslavimas vyksta dabar.

Geros žinios yra tai, kad Dievo Karalystė yra žmonių problemų sprendimas. Tačiau dauguma nenori to palaikyti, nei girdėti, nei tikėti jos tiesa. Dievo

Karalystė yra amžina (Mato 6:13), o „šis pasaulis pracina“ (1 Korintiečiams 7:31).

Tešiančioji Dievo Bažnyčia, rimtai žiūrimė į tikrosios Dievo Karalystės evangelijos skelbimą. Mes stengiamės mokytis visko, ko moko Biblija (Mato 28:19-20), įskaitant Dievo karalystę (Mato 24:14). Kol laukiame tos karalystės, turime mokytis ir sekėti Dievo keliais bei paguosti kitus, norinčius tikėti tiesa.

Ar neturėtumėte pritarti ateinančios Dievo Karalystės Evangelijos skelbimui? Ar patikėsite Dievo Karalystės Evangelija?

Toetu mainai maua faamaonia ainaona

Na magalo a tatou agasala Toetu mainai maua faamaonia ainaona dia ao amin'ny: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Kalifornia, 93433 USA; svetaïnè www.ccoq.org.

Toetu mainai maua faamaonia ainaona (CCOQ) Nepisaite

CCOQ.ASIA Ity tranokala ity dia mifantoka amin'i Azia.

CCOQ.M Ši svetaïnè skirta Indijos paveldo objektams.

CCOQ.EU O loo taula'i atu leni nofoaga i Europa.

CCOQ.NZ Ity tranokala ity dia mikendry an'i Nouvelle Zelande sy ireo hafa manana fiaviana britanika.

CCOQ.ORG Tai yra pagrindinè svetaïnè Toetu mainai maua faamaonia ainaona. E tautuaina ai tagata i konetineta uma. O loo i ai tusiga, sootaga, ma vitio.

CCOQ.CANADA.CA Ity tranokala ity dia mikendry ireo any Canada.

CCOQ.Africa.ORG Ši svetaïnè skirta tiems, kurie yra Afrikoje.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. O le uepisaite leni o le gagana Sipioliolo mo le Toetu mainai maua faamaonia ainaona.

PIMND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Ity ny tranokalan'ny Filipina an'ny Toetu mainai maua faamaonia ainaona. Jame yra informacijos anglų ir tagalogų kalbomis.

Nepisaite o TalaFou ma Talafaasolopito

COGWRITER.COM Ity tranokala ity dia fitaovana fanaovana fanambarana lehibe ary misy vaovao, fotopampianarana, lahatsoratra ara-tantara, horonan-tsary, ary fanavaozana ara-paminaniana.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Tai lengvai įsimenama svetaïnè su straipsniais ir informacija apie Bažnyčios istoriją.

BIBLENEWSPROPHECY.NET O se uepisaite leni i luga o le leitio i luga o le initoneti lea e aofia ai talafou ma autu faatusipaia.

YouTube sy BitChute Video Kanalass ho an'ny Toriteny sy Toriteny

BibleNewsProphecy kanalas. Ata na pucina e CCOQ.

CCOQ.Africa kanalas. Hafatra CCOQ amin'ny fiteny afrikanina.

CCOQ Animations kanalas mokyti krikščioniškų [sitikinim] aspektų.

CCOQ Sermones kanalas o loo i ai savali i le gagana Sipioliolo.

ContinuingCOQ kanalas. Video toriteny CCOQ.

Muotraukoje Žemiau pavaizduotos kelios likusios Jeruzalės pastato plytos (plius kai kurios pridėtos vėliau), kartais vadinamos Cenacle, bet geriau apibūdinamos kaip Dievo bažnyčia ant Jeruzalės Vakarinės kalvos (šiuo metu vadinamos Mt. Sionė):

E talitonu o le nospaga lenei atonu o le ulua'i falesā moni lea o le lotu Kerisiano. O se fale e mafai ona tala'ia ai le tala lelei a Iesu o le Mato o le Atua. O se fale lenei i Ierusalemā na aoao mai malamalama le tagata ilona tulaga agasala.

Ary noho izany koa izakay dia misaotra an'Andriamanitra tsy mitsakatra, fa anareo, ny rahalahy, dia efa tonga mpanana-dia ny fiangonan'Andriamanitra any Jodia, izay ao amin'i Kristy Jesosy. (1 Tesaloniana 2:13-14).

Miezaka mafy hahazo ny finoana izay natolotra indray mandeha monja ho an'ny olona masina. (Joda 3)

Hoy Izy (Jesosy) taminy: "Tsy maintsy mitovy ny fanjakan'Andriamanitra amin'ny tanàna kafa koa Aho, satria izany no nanirahana Ahy". (Lioka 4:43).

Fa katsaho ny fanjakan'Andriamanitra, dia hanampy ho anareo izany rehetra izany. Aza matahotra, ny ondry vitsy, fa sitraky ny Rainareo ny hanome anareo ny fanjakana. (Lioka 12:31-32).

Ary hatorina amin'izao tontolo izao ity filazantsaran'ny fanjakana ity ho vavolombelona amin'ny firenena rehetra, dia vao ho tonga ny farany. (Matio 24:14).